

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 23.7.2002
COM(2002) 419 definitief

**VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD, HET EUROPEES PARLEMENT
EN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ**

**Tweede tweejaarlijks verslag over de toepassing van het beginsel van wederzijdse
erkenning in de interne markt**

SAMENVATTING VAN HET VERSLAG

Het belang van de wederzijdse erkenning voor de goede werking van de interne markt mag niet worden onderschat: de economische waarde van de intracommunautaire handel in **producten** die onder de wederzijdse erkenning vallen, wordt op circa 430 miljard euro geraamd.

- De specifieke evaluaties van de werking van de wederzijdse erkenning in de periode 1999-2001 bevestigen dat de wederzijdse erkenning goed functioneert voor producten die weinig veiligheidsproblemen opleveren, zoals fietsen, tanks en containers.
- De toepassing van de wederzijdse erkenning op technisch bijzonder complexe producten (bv. autobussen, vrachtwagens, bouwproducten, edele metalen) of op producten die veiligheids- of gezondheidsproblemen kunnen opleveren (zoals voedingssupplementen en verrijkte producten), blijkt daarentegen te lijden onder de miskennen van het beginsel door talrijke economische actoren en nationale overheidsdiensten (gebrek aan informatie, ontbreken of weigering van dialoog of administratieve samenwerking).
- Om de effectieve toepassing van de wederzijdse erkenning tussen economische actoren en nationale overheidsdiensten op het gebied van producten te vergemakkelijken, zal de Commissie hierover richtsnoeren vaststellen in de vorm van een mededeling aan de lidstaten en de marktdeelnemers. In deze mededeling zal zij uitdrukkelijk bepalen welke rechten en plichten de betrokken partijen hebben in gevallen waarin het beginsel van wederzijdse erkenning van toepassing is. Voorts zal zij erop toezien dat de bestaande instrumenten beter worden benut om een correcte toepassing van het beginsel in de nationale wetgevingen en administratieve praktijken te verankeren. De praktische gidsen per sector of groep sectoren en de seminars blijven ongetwijfeld doeltreffende instrumenten om de kennis en de werking van het beginsel niet alleen in de lidstaten, maar ook in de kandidaat-lidstaten te verbeteren. Deze instrumenten zijn van bijzonder belang voor de instanties die in het kader van de controle van de overeenstemming optreden en samenwerken.
- In specifieke sectoren waar het verschil tussen de beschermingsniveaus als gevolg van de nationale regels zo groot is dat het beginsel van wederzijdse erkenning zijn rol niet naar behoren kan vervullen (zoals op het gebied van verrijkte levensmiddelen en bouwproducten), zal harmonisatie de beste oplossing blijven, mits zij alle problemen bestrijkt waarvoor de wederzijdse erkenning geen efficiënte oplossing kan bieden. Harmonisatie is een belangrijk instrument, met name op het gebied van de bescherming van gezondheid, milieu en consumenten.

Voor **diensten** heeft de Commissie zojuist **een nieuwe strategie uitgestippeld** die gedeeltelijk gebaseerd is op de toepassing van de wederzijdse erkenning als middel om de onnodige (en vaak tegenstrijdige) opeenstapeling van voorschriften die de grensoverschrijdende handel belemmeren en de innovatie onderdrukken, weg te werken. De wederzijdse erkenning zal op het gebied van de **financiële diensten** een heel belangrijke rol blijven spelen.

**VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD, HET EUROPEES PARLEMENT
EN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ**

**Tweede tweejaarlijks verslag over de toepassing van het beginsel van wederzijdse
erkenning in de interne markt**

(Voor de EER relevante tekst)

INHOUD

1.	INLEIDING	5
1.1.	Context van het verslag	5
1.2.	Doelstellingen van het verslag	6
2.	SPECIFIEKE ACTIES OM DE WERKING VAN DE WEDERZIJDSE ERKENNING TE VERBETEREN.....	7
2.1.	Opleiding en voorlichting	7
2.1.1.	<i>Conferenties, seminars en rondetafels</i>	<i>7</i>
2.1.2.	<i>Diverse gidsen en publicaties</i>	<i>9</i>
2.1.3.	Internetsites	9
2.2.	Instrumenten om problemen te voorkomen en in der minne te regelen	10
2.2.1.	<i>Kennisgeving van ontwerpen van nationale voorschriften overeenkomstig Richtlijn 98/34/EG.....</i>	<i>10</i>
2.2.2.	<i>Kennisgeving van specifieke maatregelen overeenkomstig Beschikking 3052/95/EG</i>	<i>11</i>
2.2.3.	<i>Administratieve samenwerking in netwerken.....</i>	<i>11</i>
2.2.4.	<i>Pakketvergaderingen.....</i>	<i>12</i>
2.2.5.	<i>Beroepskwalificaties.....</i>	<i>13</i>
2.3.	Inbreukprocedures	13
2.3.1.	<i>Producten.....</i>	<i>13</i>
2.3.2.	<i>Beroepskwalificaties.....</i>	<i>14</i>
3.	HARMONISATIE: GENOMEN OF VOORGESTELDE MAATREGELEN ..	14
3.1.	Producten	14
3.1.1.	<i>Horizontale maatregelen</i>	<i>14</i>
3.1.2.	<i>Verticale maatregelen: enkele concrete gevallen</i>	<i>15</i>
3.2.	Beroepskwalificaties.....	16
3.3.	Elektronische handel.....	16
3.4.	Commerciële communicatie	17
3.5.	Financiële diensten	17
4.	SPECIFIEKE ENQUÊTES NAAR DE WERKING VAN DE WEDERZIJDSE ERKENNING IN BEPAALDE PRODUCTENSECTOREN.....	18
4.1.	Specifieke enquêtes	19
4.2.	Levensmiddelen	20
4.3.	Diverse voertuigen: autobussen, vrachtwagens, aanhangwagens en fietsen	20
4.4.	Bouwproducten	21
4.5.	Ladders en steigers die geen deel uitmaken van een bouwwerk.....	22
4.6.	Andere productcategorieën	22

5.	CONSTATERINGEN OP HET NIET-GEHARMONISEERDE GEBIED VAN DE PRODUCTEN	24
5.1.	Onthullen de enquêtes hoe de wederzijdse erkenning echt werkt?.....	24
5.2.	De gebrekkige kennis van de wederzijdse erkenning mag niet worden onderschat...25	
5.3.	...en uit zich in de praktijk in een te huiverige houding	26
5.4.	Impliceert de gebrekkige kennis een slechte werking van het beginsel?	26
5.5.	Vormt de gebrekkige kennis een probleem?.....	26
6.	CONCLUSIES.....	27
6.1.	Producten	27
6.2.	Beroepskwalificaties: vereenvoudiging en consolidering noodzakelijk	29
6.3.	Diensten: een nieuwe strategie voor het vrij verrichten van diensten.....	29
7.	BIJLAGEN	31
7.1.	Statistieken betreffende de gereguleerde beroepen m.b.t. kwalificaties	31
7.2.	Producten: statistieken over klachten en inbreuken	33
7.3.	Producten: resultaten van de enquêtes bij de nationale autoriteiten.....	38
7.4.	Producten: resultaten van de enquêtes bij de economische subjecten.....	43

1. INLEIDING

1.1. Context van het verslag

Overeenkomstig het beginsel van wederzijdse erkenning, zoals blijkt uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie inzake de toepassing van de artikelen 28 tot en met 30 van het EG-Verdrag, mag een lidstaat de verkoop van een product dat in een andere lidstaat rechtmatig is geproduceerd en/of in de handel gebracht, op zijn grondgebied in principe niet verbieden, ook al is dat product gefabriceerd volgens technische of kwaliteitsvoorschriften die verschillen van die welke voor zijn eigen producten gelden. De lidstaten mogen slechts onder heel strikte voorwaarden van dit beginsel afwijken en maatregelen nemen om de toegang van dit product tot de nationale markt te verbieden of te beperken¹. Deze maatregelen moeten immers noodzakelijk en evenredig zijn in verhouding tot de dwingende eisen om met name de volksgezondheid, de consument of het milieu te beschermen. Wanneer dergelijke eisen worden aangevoerd, is de wederzijdse erkenning echter niet automatisch van toepassing: de lidstaat van bestemming behoudt immers het recht om te eisen dat het beschermingsniveau dat door het product uit een andere lidstaat wordt geboden, gelijkwaardig is met dat waarin zijn nationale regelgeving voorziet².

¹ Sinds 1980 heeft de Commissie een aantal richtsnoeren vastgesteld inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning als gevolg van de jurisprudentie van het Hof - zie de mededeling van de Commissie over de gevolgen die uit het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 20 februari 1979 in de zaak 120/78 ("Cassis de Dijon") zijn te trekken, PB C 256 van 3.2.1980, arrest « Cassis de Dijon », Jurispr. 1979, blz. 649.

² Wat consumentenbescherming betreft, heeft het Hof van Justitie er in zijn jurisprudentie op gewezen dat *"geen overweging betreffende de bescherming van de binnenlandse consument pleit voor een regeling die deze belet kennis te maken met (een product dat is gefabriceerd) volgens een afwijkend procédé van een andere lidstaat"* (arrest "De Kikvorsch" van 17.3.1983, Jurisprudentie 1983 blz. 947). Volgens het Hof kan een dergelijk doel worden bereikt met andere middelen die het handelsverkeer minder belemmeren, zoals *"een behoorlijke voorlichting van de consument"*, met name door middel van een *"passende etikettering"*.

Wat de bescherming van de gezondheid of de veiligheid betreft, heeft het Hof van Justitie er in haar jurisprudentie op gewezen dat *"de nationale instanties (...) van geval tot geval moeten aantonen dat hun regeling noodzakelijk is voor een doeltreffende bescherming van de in artikel 36 (thans artikel 30) van het Verdrag bedoelde belangen en in het bijzonder dat de verhandeling van het betrokken product een ernstig gevaar voor de volksgezondheid oplevert"* (arrest "van Bennekom" van 30.11.1983, Jurisprudentie 1983, blz. 3883). In zijn arrest Commissie tegen Duitsland (regelgeving inzake bier) van 12.3.1987, Jurisprudentie 1987, blz. 1227, stelt het Hof van Justitie dat *"het evenredigheidsbeginsel vereist dat de marktdeelnemers volgens een voor hen gemakkelijk toegankelijke procedure die binnen een redelijke termijn kan worden afgesloten, kunnen verzoeken dat de toegang van het desbetreffende product bij een handeling van algemene strekking wordt toegelaten"*. Te dien einde heeft het Hof van Justitie onderstreept dat *"wanneer ten onrechte geen toelating is verleend, hiertegen door de marktdeelnemers moet kunnen worden opgekomen in het kader van een beroep in rechte"*.

In zijn arrest van 22 januari 2002 (Canal Satélite Digital SL, zaak C-390/99) heeft het Hof van Justitie bevestigd dat een procedure van voorafgaande goedkeuring zowel het vrije verkeer van goederen als het vrij verrichten van diensten beperkt. Om ten aanzien van deze fundamentele vrijheden gerechtvaardigd te zijn, moet een dergelijke regeling bijgevolg een door het gemeenschapsrecht erkende reden van algemeen belang nastreven en het evenredigheidsbeginsel eerbiedigen, met andere woorden geschikt zijn om de verwezenlijking van het nagestreefde doel te waarborgen en niet verder gaan dan nodig is voor het bereiken van dat doel. In hetzelfde arrest heeft het Hof van Justitie aangegeven met welke beginselen een dergelijke goedkeuringsprocedure ter wille van de evenredigheid in overeenstemming moet zijn. Zie met name de punten 4.1 en 5.1 van het eerste tweejaarlijkse verslag over de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op de goederen- en dienstenmarkten - SEC(1999) 1106 van 13 juli 1999.

Het beginsel van wederzijdse erkenning is mutatis mutandis van toepassing op het vrij verrichten van diensten in de interne markt. Dat houdt in dat een in een lidstaat wettelijk gevestigde dienstverlener zijn diensten in alle andere lidstaten van de Europese Gemeenschap moet kunnen verlenen en dat die lidstaten hem die mogelijkheid over het algemeen moeten bieden zonder zelf extra beperkingen op te leggen. De enige toelaatbare belemmeringen zijn die welke niet-discriminerend zijn, gerechtvaardigd worden door dwingende redenen van algemeen belang, geschikt zijn om een dergelijk doel te bereiken en in ieder geval evenredig zijn.

Er zij op gewezen dat het beginsel van wederzijdse erkenning niet van toepassing is wanneer voorschriften voor het op de markt brengen van producten en diensten door bijzondere richtlijnen volledig zijn geharmoniseerd.

1.2. Doelstellingen van het verslag

In haar mededeling aan de Raad en het Europees Parlement³ heeft de Commissie met name een aantal initiatieven voorgesteld met het oog op een betere toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning. Sommige van deze initiatieven waren bestemd voor de economische actoren, andere voor de lidstaten. In deze mededeling heeft de Commissie toegezegd om de twee jaar een evaluatieverslag op te stellen en aan de Raad en het Europees Parlement voor te leggen.

Het eerste tweejaarlijkse verslag over de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op de goederen- en dienstenmarkten⁴ heeft geresulteerd in een eerste diagnose van de werking van dit beginsel in de interne markt op basis van de gegevens waarover de Commissie in 1999 beschikte⁵.

Dit is het tweede tweejaarlijkse verslag met als belangrijkste doel de sinds 1999 gemaakte vorderingen bij de toepassing van de wederzijdse erkenning in de interne markt te evalueren⁶ en de gebieden waarop de wederzijdse erkenning nog problemen oplevert, beter af te bakenen⁷.

³ Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de wederzijdse erkenning in het kader van de follow-up van het actieprogramma voor de interne markt - COM(1999) 299 definitief van 16 juni 1999.

⁴ SEC(1999) 1106 van 13 juli 1999.

⁵ De mededeling en het eerste tweejaarlijkse verslag werden besproken in een resolutie van de Raad van 28 oktober 1999 (PB C 141 van 19 mei 2000, blz. 5-6) en in een advies van het Economisch en Sociaal Comité van 29 november 2000 (CES 1402-2000; PB C 116 van 20 april 2001, blz. 14-19). De resolutie van de Raad werd in de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte opgenomen bij Besluit nr. 15/2002 van het Gemengd Comité van de EER van 1 maart 2002 (PB L 110 van 25 april 2002, blz. 9-10).

⁶ Er zij op gewezen dat dit verslag geen betrekking heeft op de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op andere gebieden dan het vrije verkeer van goederen en diensten, zoals het buitenlandse handelsbeleid van de Gemeenschap of de gemeenschappelijke actie op het gebied van justitiële samenwerking.

⁷ Het economische belang van de goede werking van de wederzijdse erkenning op het gebied van producten mag niet worden onderschat: de economische waarde van de intracommunautaire handel in producten die onder de wederzijdse erkenning vallen, wordt op circa 430 miljard euro geraamd. Zie in dit verband de mededeling van de Commissie over de economische hervorming en de werking van de product- en kapitaalmarkten - COM(2001) 736 van 7 december 2001.

2. SPECIFIEKE ACTIES OM DE WERKING VAN DE WEDERZIJDSE ERKENNING TE VERBETEREN

De acties die in de mededeling van 1999 over de wederzijdse erkenning worden beschreven, steunen hoofdzakelijk op drie pijlers: a) de voorlichting verbeteren en de opleiding ontwikkelen; b) profijt trekken van de instrumenten om geschillen in verband met het vrije verkeer te voorkomen en in der minne efficiënt te regelen; en c) de door het Gemeenschapsrecht geboden mogelijkheden benutten om de bestaande hinderpalen weg te werken.

*Wat **producten** betreft, hebben de door de Commissie georganiseerde sectorale rondetafels aangetoond dat er bij de betrokken marktdeelnemers grote onzekerheid bestaat over de toepassingsvoorwaarden van de wederzijdse erkenning in de dagelijkse praktijk. Deze onzekerheid komt vaak tot uiting in zeer uiteenlopende interpretaties, niet alleen bij de nationale overheidsdiensten, maar ook bij de economische actoren. Bij sommige nationale overheden blijkt het begrip « gelijkwaardigheid » aanleiding te geven tot misverstanden.*

Een doeltreffende werking van de wederzijdse erkenning is essentieel, vooral nu de Commissie een nieuwe « herreguleringsgolf » heeft geconstateerd. Deze nieuwe golf is hoofdzakelijk het gevolg van de technologische vooruitgang en van het streven naar versterking van de controles in de gezondheidssector (vooral levensmiddelen). Dankzij de procedure van Richtlijn 98/34/EG, die de lidstaten verplicht elk ontwerp van een technisch voorschrift aan te melden, kan de Commissie snel maatregelen nemen om de lidstaten het beginsel van wederzijdse erkenning in hun ontwerpen van nationale technische voorschriften te doen opnemen. Deze preventieve actie wordt zo nodig aangevuld met de procedures voor inbreuken op de artikelen 28 tot en met 30 van het EG-Verdrag, die door de Commissie overeenkomstig artikel 226 van het EG-Verdrag worden ingeleid om het beginsel eveneens in de bestaande nationale wetgevingen te doen integreren.

Ongeveer 95% van de inbreuken in verband met de wederzijdse erkenning op het gebied van producten worden opgelost in het kader van een dialoog met de lidstaten en zelfs voordat ze bij het Hof van Justitie aanhangig worden gemaakt, wat bewijst dat de samenwerking tussen de Commissie en de lidstaten bijzonder nuttig is. Wat de administratieve samenwerking in netwerken betreft, heeft het netwerk van contactpunten voor de burgers en het bedrijfsleven in deze sector geen bijzonder positieve resultaten opgeleverd. Een efficiënter mechanisme bestaat op het gebied van de wederzijdse erkenning van beroepskwalificaties.

2.1. Opleiding en voorlichting

2.1.1. Conferenties, seminars en rondetafels

Sinds 1999 hebben de diensten van de Commissie ter gelegenheid van de « pakketvergaderingen » 15 specifieke seminars over de wederzijdse erkenning in de interne markt georganiseerd. Daar hebben in eerste instantie de nationale overheidsdiensten aan deelgenomen, die deze gunstig hebben onthaald en er voorstander van waren om vaker dergelijke seminars te houden.

Voorts heeft de Commissie rondetafels georganiseerd ten behoeve van de overheidsdiensten en de ondernemingen.

De eerste rondetafels hebben plaatsgevonden op 30 november 2000 rond het thema van de wederzijdse erkenning in de levensmiddelensector⁸. Een van de conclusies is dat, hoewel de samenstelling, de benaming, de verpakking en de etikettering van levensmiddelen reeds grotendeels zijn geharmoniseerd, het onvolledige en/of facultatieve karakter van deze harmonisatie volgens de economische actoren de deur voor beperkingen van de handel in deze levensmiddelen openhoudt. De wederzijdse erkenning zal op dit gebied dus een essentiële rol blijven spelen. De rondetafels hebben bevestigd dat er blijkbaar nog talrijke belemmeringen van het vrije verkeer van verrijkte levensmiddelen en voedingssupplementen bestaan als gevolg van meningsverschillen tussen de lidstaten over wetenschappelijke onzekerheden met betrekking tot de onschadelijkheid van de consumptie van deze producten op lange termijn⁹. Deze verschillen zijn ook de oorzaak van de meest uiteenlopende nationale wetgevingen en procedures om toegang te krijgen tot de nationale markt. Het is vooral om deze reden dat de Commissie in haar Witboek over voedselveiligheid¹⁰ een hervormingsprogramma heeft voorgesteld om de wetgeving betreffende alle aspecten van voedselproducten “van boer tot bord” te verbeteren en samenhangend te maken. In dit verband heeft de Commissie een voorstel voor een richtlijn inzake voedingssupplementen¹¹ ingediend en wil zij tegen eind 2002 ook een voorstel voor een richtlijn inzake verrijkte voedingsmiddelen indienen.

De tweede rondetafels over wederzijdse erkenning hebben plaatsgevonden op 6 september 2001 en hadden betrekking op diverse categorieën industrieproducten¹². Deze rondetafels hebben bevestigd dat er in de dagelijkse praktijk nog enkele problemen bestaan. Voor bepaalde producten (autobussen, steigers) is een grondigere harmonisatie in voorbereiding. Dankzij de recente publicatie van de eerste geharmoniseerde normen en de verlening van Europese technische goedkeuringen gaat de voltooiing van de interne markt voor bouwproducten snel vooruit. Voor de intracommunautaire handel in andere soorten producten die bij deze rondetafels aan bod zijn gekomen, blijft de wederzijdse erkenning een centrale plaats innemen. Voor de meeste categorieën van de desbetreffende producten heeft een aantal economische actoren geklaagd dat zij, met of tegen hun zin, altijd verplicht zijn hun producten aan de technische voorschriften van de lidstaat van bestemming aan te passen.

Het idee om praktische gidsen op te stellen over de toepassing van de wederzijdse erkenning op bepaalde soorten producten om de betrokken partijen beter voor te lichten, werd door de deelnemers aan de rondetafels bijzonder geapprecieerd. De uitbreiding van de administratieve samenwerking in het kader van gespecialiseerde netwerken van bevoegde nationale ambtenaren per productcategorie en een grotere

⁸ De samenvatting van deze rondetafelgesprekken is gepubliceerd op http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/goods/index.htm

⁹ Zie de bij het Hof van Justitie aanhangige zaken, met name de zaken C-387/99, C-150/00 en C-95/01.
¹⁰ COM(1999) 719 definitief van 12 januari 2000.

¹¹ COM(2000) 222 definitief van 8 mei 2000, gewijzigd bij COM(2001) 159 definitief.

¹² De sectoren die op deze gespecialiseerde rondetafels aan bod zijn gekomen, omvatten de volgende productcategorieën: autobussen, vrachtwagens, bestelwagens en aanhangwagens; koppelinrichtingen voor deze voertuigen, voor personenwagens (M₁) en voor landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen; fietsen, tanks en containers, bouwproducten waarvoor geen (geharmoniseerde) normen of technische goedkeuringen bestaan, ladders en steigers die niet bestemd zijn voor integratie in een bouwwerk, brand- en inbraakalarmsystemen en artikelen voor kinderen (met name kinderbedden, -wagens en -stoelen). De samenvatting van deze rondetafelgesprekken is gepubliceerd op http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/goods/mutrec.htm.

transparantie van de nationale besluiten zouden volgens de deelnemers heel nuttig zijn om de toepassing van de wederzijdse erkenning op het terrein te versterken.

De Zweedse autoriteiten hebben voor dit onderwerp bijzondere belangstelling getoond en hebben in nauwe samenwerking met de diensten van de Commissie een seminar georganiseerd over de wederzijdse erkenning op het gebied van conformiteitsbeoordeling. Dit seminar heeft op 13 juni 2001 plaatsgevonden¹³.

2.1.2. *Diverse gidsen en publicaties*

De toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning vergt ongetwijfeld een basiskennis van de beginselen van het vrije goederenverkeer. De Commissie heeft een « Gids inzake de artikelen 28 tot en met 30 van het EG-Verdrag - begrippen en praktische toepassing » gepubliceerd. Deze gids beschrijft met name het beginsel van wederzijdse erkenning en geeft een samenvatting van de meest relevante jurisprudentie van het Hof van Justitie op dit gebied. De gids is toegankelijk op de internetsite van de Commissie¹⁴.

Ingevolge de verbintenis die zij in het verslag over de toepassing van Beschikking 3052/95/EG¹⁵ in 1997 en 1998¹⁶ had aangegaan, heeft de Commissie in de loop van het jaar 2001 een gids over Beschikking 3052/95/EG gepubliceerd. Dit document is niet alleen bestemd voor de nationale overheidsdiensten die de beschikking moeten toepassen, maar ook voor de marktdeelnemers. De Commissie tracht deze gids op zo ruim mogelijke schaal te verspreiden, met name door de publicatie ervan op haar internetsite¹⁷.

De Commissie heeft in het najaar 2000 ook een brochure uitgegeven, getiteld 'Behoud van de interne markt - Richtlijn 98/34/EG toegepast', waarin het doel en de werking van het bij deze richtlijn ingestelde systeem van kennisgeving worden geschetst. Deze brochure werd verspreid bij de centrale eenheden van de lidstaten die het systeem van kennisgevingen moeten beheren, alsook bij een groot aantal Europese industriële organisaties.

2.1.3. *Internetsites*

Om een betere kennis van het beginsel van wederzijdse erkenning in de interne markt te waarborgen, wordt daar een nieuwe internetsite aan gewijd¹⁸.

Voor Richtlijn 98/34/EG heeft de Commissie eveneens een nieuwe internetsite opgezet¹⁹. Via deze site kunnen alle marktdeelnemers en belangstellenden naar de bij de Commissie aangemelde ontwerpen van technische voorschriften en voorschriften inzake de diensten van de informatiemaatschappij informeren en daar eventueel op reageren.

¹³ Zie <http://www.swedac.se>.

¹⁴ Zie http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/goods/art2830.htm.

¹⁵ Beschikking nr. 3052/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 1995 tot vaststelling van een procedure voor uitwisseling van informatie over nationale maatregelen waarbij wordt afgeweken van het beginsel van het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap. COM(2000)194 definitief van 7 april 2000.

¹⁷ http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/goods/index.htm.

¹⁸ http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/goods/index.htm.

¹⁹ http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris/index_nl.htm.

2.2. Instrumenten om problemen te voorkomen en in der minne te regelen

2.2.1. *Kennisgeving van ontwerpen van nationale voorschriften overeenkomstig Richtlijn 98/34/EG*²⁰

In 2001 heeft de Commissie 530 ontwerpen van technische voorschriften ontvangen (waarvan 25 betreffende regels voor de diensten van de informatiemaatschappij, de overige met betrekking tot producten) die door haar diensten zijn bestudeerd. In 1998 waren het er 604, in 1999 591 en in 2000 751²¹. Deze evolutie toont aan dat de lidstaten, ondanks de voltooiing van de interne markt, tal van technische voorschriften blijven aannemen en zelfs « herreguleren », met name vanwege de technologische vooruitgang en als gevolg van hun streven om de controles op het gebied van de gezondheid en vooral van de levensmiddelen te versterken. Deze initiatieven moeten worden gecontroleerd om de vermijden dat zij de goede werking van de interne markt in het gedrang brengen. Dankzij de inventarisering ervan kan worden bepaald in welke sectoren communautaire maatregelen noodzakelijk zijn.

Er is duidelijk een tendens om de kwaliteit van de nationale wetgevingen te verbeteren; de lidstaten trachten in hun wetgevingsontwerpen voor de niet-geharmoniseerde sectoren steeds meer clausules van wederzijdse bepaling op te nemen²².

In het jaar 2000 heeft de richtlijn de harmonisatiewerkzaamheden op communautair niveau eveneens vergemakkelijkt door de goedkeuring te verhinderen van nationale maatregelen die de standpunten van bepaalde lidstaten hadden kunnen doen verstarren, terwijl men gemeenschappelijke oplossingen nastreefde (bijvoorbeeld met betrekking tot gevaarlijke stoffen in elektrische en elektronische apparatuur, voedingssupplementen, mengvoeders voor dieren en de toevoeging van vitamines en mineralen aan levensmiddelen).

De dienstensector heeft snel aan belang gewonnen. Zo ontvingen de diensten van de Commissie in 1999 11 kennisgevingen, in 2000 reeds 23 en in 2001 25, op complexe gebieden zoals de elektronische handtekening, de bestrijding van computercriminaliteit, de elektronische handel, de bescherming van de minderjarigen in de communicatie of de domeinnamen.

Op het gebied van de diensten van de informatiemaatschappij heeft men helaas geconstateerd dat de lidstaten het beginsel van wederzijdse erkenning nog niet

²⁰ Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften. Richtlijn 98/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 juli 1998 heeft de informatieprocedure uitgebreid tot de regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PB L 217 van 5.8.1998, blz. 18).

²¹ Zie tabel 7.2.4 in de bijlage bij dit verslag. Voor de statistieken van 1995 tot en met 1998: zie het verslag van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité over de werking van Richtlijn 98/34/EG in de periode 1995-1998 - COM(2000) 429 definitief van 7 juli 2000, alsook de statistieken op http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris/statistics/index_nl.htm.

²² In 1999 hebben de lidstaten en de Commissie 408 opmerkingen en 148 uitvoerig gemotiveerde meningen gegeven. Ondanks een aanzienlijke toename van de kennisgevingen hebben de lidstaten en de Commissie in 2000 444 opmerkingen en 144 uitvoerig gemotiveerde meningen uitgebracht. In 2001 hebben de lidstaten en de Commissie 152 uitvoerig gemotiveerde meningen gegeven. Niettemin had minder dan de helft van de door de Commissie uitgebrachte gemotiveerde meningen betrekking op het ontbreken van clausules van wederzijdse erkenning.

voldoende toepassen en nogmaals eisen stellen die door de marktdeelnemers in andere lidstaten reeds worden vervuld. Er rijzen ook problemen omdat de lidstaten in sommige gevallen in hun regelgevingsontwerpen extraterritorialiteitsbegrippen opnemen²³. In dergelijke gevallen herinnert de Commissie er de bevoegde lidstaat systematisch aan dat hij de marktdeelnemers die elders op het grondgebied van de EG zijn gevestigd, niet dezelfde verplichtingen kan opleggen als die welke voor zijn eigen actoren gelden en dat daarentegen elke nieuwe regelgeving de eisen en controles die door elke marktdeelnemer in zijn land van vestiging reeds worden vervuld, moet erkennen en naar behoren in acht nemen.

2.2.2. *Kennisgeving van specifieke maatregelen overeenkomstig Beschikking 3052/95/EG*²⁴

Zoals de Commissie in haar verslag van 7 april 2000²⁵ over de toepassing van de beschikking onderstreept, functioneert deze niet op bevredigende wijze. Op grond van het aantal kennisgevingen dat in de loop van de verslagperiode (1997-1998) werd geconstateerd en in de daaropvolgende jaren²⁶ werd bevestigd, kan geen betrouwbaar beeld worden gegeven van de werking van de wederzijdse erkenning in de Gemeenschap.

Zoals zij in haar verslag had aangekondigd, tracht de Commissie de toepassing van de beschikking te bevorderen²⁷. Het is echter duidelijk dat de Commissie alleen, zonder de actieve medewerking van de lidstaten, niet zal kunnen waarborgen dat de beschikking de functie die er bij de goedkeuring van werd verwacht, volledig en op bevredigende wijze vervult.

2.2.3. *Administratieve samenwerking in netwerken*

Alle lidstaten hebben contactpunten voor de burgers en voor de ondernemingen ingesteld²⁸. Er bestaat ook een coördinatiecentrum voor elke lidstaat dat als coördinator van het netwerk in de lidstaat, als eerste contactpunt tussen de lidstaten (in het kader van dit netwerk) en tevens als contact tussen de lidstaten en de Commissie fungeert. Dit netwerk is opgezet om de burgers en de ondernemingen te

²³ Deze constatering wordt door de statistieken bevestigd. Zo heeft de Commissie in 1999 8 opmerkingen en 1 uitvoerig gemotiveerde mening gegeven over de 11 kennisgevingen die ze op dit gebied had ontvangen. De lidstaten hebben op hun beurt 2 opmerkingen gegeven. Voor het jaar 2000 heeft de Commissie 4 opmerkingen en 9 uitvoerig gemotiveerde meningen over de 23 ontvangen kennisgevingen uitgebracht. De lidstaten hebben 5 opmerkingen gegeven. Voor het jaar 2001 heeft de Commissie 10 opmerkingen en 4 uitvoerig gemotiveerde meningen uitgebracht en hebben de lidstaten 2 opmerkingen gegeven.

²⁴ Beschikking nr. 3052/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 1995 tot vaststelling van een procedure voor uitwisseling van informatie over nationale maatregelen waarbij wordt afgeweken van het beginsel van het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap.

²⁵ Verslag van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité over de toepassing van Beschikking nr. 3052/95/EG in 1997 en 1998 - COM(2000) 194 definitief van 7 april 2000.

²⁶ In totaal heeft de Commissie in 1997 33, in 1998 69, in 1999 26 en in 2000 67 kennisgevingen ontvangen.

²⁷ Zie punt 4 van het voornoemde verslag COM(2000) 194 definitief en de punten 2.1.2 en 2.1.3 van dit verslag.

²⁸ Zie http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/cpoints/index.htm.

helpen in geval van problemen die voortvloeien uit een verkeerde toepassing van de internemarktregels door een overheidsinstantie²⁹.

De resultaten van dit mechanisme zijn eerder teleurstellend. Een van de redenen is het ontbreken van verplichte termijnen voor de behandeling van de gevallen die aan het netwerk worden doorgegeven, en de aan de oplossing van een probleem bestede tijd, die heel sterk kan variëren. Voor veel burgers en ondernemingen is het echter van cruciaal belang dat hun probleem snel wordt opgelost, . Ook blijken de contactpunten nog niet veel bekendheid te genieten onder degenen voor wie zij bestemd zijn, omdat de promotieacties van de meeste lidstaten niet ruim genoeg zijn.

De Commissie heeft derhalve een mededeling aangenomen³⁰ om deze gebreken te verhelpen. Tegen juni 2002 zal een gebruikersvriendelijke on-linedatabank voor de gehele EU worden opgezet om de transparantie te verbeteren en de lidstaten door de ontstane « groepsdruk » tot betere resultaten aan te sporen. De Commissie heeft ook een aanbeveling³¹ goedgekeurd die de coördinatiecentra duidelijke beginselen geeft om de gevallen in het kader van het netwerk te behandelen.

Een vruchtbaarder samenwerking bestaat al geruime tijd op het gebied van de erkenning van beroepskwalificaties³². Om bepaalde geconstateerde problemen sneller op te lossen, heeft de Commissie met de nationale autoriteiten en vooral met de deskundigen van de ter zake bevoegde groepen en comités (groep coördinatoren en andere comités van hoge ambtenaren) geregelde contacten onderhouden.

2.2.4. *Pakketvergaderingen*

In het kader van de constructieve dialoog tussen de diensten van de Commissie en de nationale overheidsdiensten organiseert de Commissie periodieke « pakketvergaderingen » met de bevoegde instanties van de lidstaten. Dankzij grondige besprekingen van de bij de Commissie ingediende klachten en van actuele inbreuken kunnen zaken die op de agenda van deze vergaderingen staan, in der minne worden geregeld.

Er zij op gewezen dat de « pakketvergaderingen » geen alternatief zijn voor het inleiden van de inbreukprocedure van artikel 226 van het EG-Verdrag, maar een complementaire en parallelle benadering. Een « pakketvergadering » stelt alle op de vergadering aanwezige partijen in staat van gedachten te wisselen en vormt zo een didactisch instrument dat door de nationale autoriteiten bijzonder wordt geapprecieerd.

In de periode 1998-2001 werden 53 pakketvergaderingen georganiseerd: 19 in 1998, 13 in 1999, 11 in 2000 en 10 in 2001³³. Belangrijk is dat de daling van het aantal vergaderingen met een grotere doeltreffendheid gepaard gaat, vooral dankzij het

²⁹ Dit netwerk behandelt normaliter de gevallen die door burgers en ondernemingen rechtstreeks aan de contactpunten en coördinatiecentra worden gemeld. De Commissie heeft bij wijze van proef de klachten doorgestuurd die zij met betrekking tot de registratie van voertuigen had ontvangen.

³⁰ COM(2001) 702 definitief van 27 november 2001.

³¹ Aanbeveling 2001/893/EG van de Commissie van 7 december 2001 betreffende beginselen voor het gebruik van "SOLVIT", het netwerk voor probleemoplossing in de interne markt, PB L 331 van 15 december 2001, blz. 79; zie http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/update/solvit/index.htm.

³² http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/qualifications/index.htm.

³³ Zie tabel 7.2.5 in de bijlage.

grotere aantal gevallen dat per vergadering wordt besproken. Bovendien neemt het aantal bilaterale ad-hocvergaderingen met de nationale autoriteiten duidelijk toe. Op dit soort vergaderingen kunnen heel technische dossiers grondiger worden besproken.

2.2.5. *Beroepskwalificaties*

Op het gebied van beroepskwalificaties zijn enkele politieke en academische samenwerkingsacties gevoerd om de leerplannen te coördineren en de transparantie van de diploma's en kwalificaties te verbeteren.

De Commissie, de Raad van Europa en de UNESCO hebben samen, buiten het geharmoniseerde gebied, een bijvoegsel bij het diploma opgesteld dat de persoonlijke resultaten van de gediplomeerde en een beschrijving van zijn nationaal hogeronderwijsstelsel bevat. Hoewel het bijvoegsel bij het diploma een vrijwillig instrument is, begint het nu in heel Europa op ruime schaal te worden toegepast. Overeenkomstig de aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 10 juli 2001 inzake de mobiliteit binnen de Gemeenschap van studenten, personen in opleiding, vrijwilligers, leerkrachten en opleiders³⁴, is voor beroepskwalificaties een parallel instrument uitgewerkt, namelijk het bijvoegsel bij het certificaat³⁵. Dit bijvoegsel wordt momenteel in de lidstaten getest.

De ministers van Onderwijs van meer dan 30 landen zijn in het kader van het proces van Bologna overeengekomen om vóór 2010 een "Europese hogeronderwijsruimte" tot stand te brengen waarin de diploma's makkelijker vergelijkbaar zullen zijn. Een soortgelijk proces wordt in het beroepsonderwijs en de beroepsopleiding op gang gebracht, met als doel de transparantie en het wederzijdse vertrouwen op het gebied van beroepskwalificaties te vergroten.

2.3. **Inbreukprocedures**

2.3.1. *Producten*

Ongeveer 28 % van de gevallen (ambtshalve geconstateerde klachten en gevallen) die door de diensten van de Commissie in de periode 1998-2001 op het « niet-geharmoniseerde » gebied van het vrije verkeer van producten (de artikelen 28 tot en met 30 van het EG-Verdrag) zijn geregistreerd, betreft de wederzijdse erkenning. Circa een derde van de inbreukprocedures³⁶ in diezelfde periode houdt verband met het gebrek aan wederzijdse erkenning³⁷.

Het zou weinig of geen nut hebben conclusies te willen trekken op basis van de statistieken van de geseponeerde of opgeloste zaken, omdat ze ook ongegronde klachten omvatten en klachten over heel specifieke situaties in een of meer lidstaten³⁸. Wat de inbreukprocedures betreft, weerspiegelen dezelfde statistieken

³⁴ PB L 215 van 9.8.2001, blz. 30-37.

³⁵ Zie <http://www.cedefop.eu.int/transparency/certsupp.asp>.

³⁶ Toezending van een aanmaningsbrief en van een met redenen omkleed advies, en aanhangigmaking bij het Hof van Justitie overeenkomstig de bepalingen van artikel 226 van het EG-Verdrag.

³⁷ Voor gedetailleerdere statistieken: zie de tabellen 7.2.1 tot en met 7.2.3 in de bijlage bij dit verslag.

³⁸ Er zij op gewezen dat in de verslagperiode het aantal klachten punctueel is toegenomen door de hinderpalen als gevolg van de dioxinecrisis. Deze klachten zijn begrepen in het totale aantal zaken dat in 1999 en 2000 werd onderzocht.

enerzijds het substantiële aantal hinderpalen in verband met het gebrek aan wederzijdse erkenning en anderzijds de aanzienlijke inspanningen van de Commissie om de lidstaten ertoe te verplichten in hun voorschriften en administratieve praktijken een correcte toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning te integreren.

2.3.2. Beroepskwalificaties

Op het gebied van de erkenning van beroepskwalificaties heeft de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning voornamelijk betrekking op de burgers. Zij blijven profiteren van de communautaire richtlijnen inzake de erkenning van diploma's in het kader van de uitoefening van de door het Verdrag toegestane vrijheden van verkeer³⁹. Bovendien moet worden geconstateerd dat het aantal geregistreerde klachten voor de periode 1999-2000⁴⁰ kleiner is, wat er blijkbaar op wijst dat de desbetreffende communautaire instrumenten naar behoren functioneren.

3. HARMONISATIE: GENOMEN OF VOORGESTELDE MAATREGELEN

Voor zowel de economische actoren als de nationale overheidsdiensten blijft harmonisatie of aanvullende harmonisatie ongetwijfeld een van de efficiëntste instrumenten. Wederzijdse erkenning kan immers niet altijd dé oplossing zijn om het vrije verkeer van producten en diensten in de interne markt te waarborgen.

Vandaar dat tussen 1999 en 2000 vanwege de talrijke resterende hinderpalen en specifieke problemen een extra inspanning tot harmonisatie moest worden geleverd, niet alleen op het gebied van beroepskwalificaties, elektronische handel, consumentenbescherming, commerciële communicatie en financiële diensten, maar ook in de sector levensmiddelen (voedingssupplementen) en industrieproducten (meetinstrumenten, liften, pleziervaartuigen, producten van de burgerluchtvaart enz.). Wat consumentenbescherming betreft, is de Commissie voornemens een voorstel voor een kaderrichtlijn op te stellen die met name een maximale harmonisatie met een hoog beschermingsniveau beoogt.

3.1. Producten

3.1.1. Horizontale maatregelen

Bij de nieuwe Richtlijn 2001/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 december 2001 inzake algemene productveiligheid⁴¹ is de vorige richtlijn inzake algemene productveiligheid⁴² ingetrokken. De nieuwe richtlijn stelt niet alleen veiligheidseisen voor producten die niet aan specifieke sectorale bepalingen zijn onderworpen (zoals artikelen voor kinderen en aanstekers), maar creëert ook een juridisch referentiekader om de gelijkwaardigheid van de door het product geboden beschermingsniveaus ten aanzien van het beschermingsniveau van de lidstaat van bestemming te beoordelen.

³⁹ Zie de tabellen 7.1.1 en 7.1.2 in de bijlage.

⁴⁰ Zie tabel 7.1.3 in de bijlage.

⁴¹ PB L 11 van 15 januari 2002, blz.4.

⁴² Richtlijn 92/59/EEG van de Raad van 29 juni 1992 inzake algemene productveiligheid.

Zo stelt de richtlijn dat een product als veilig wordt beschouwd (d.w.z. dat het geen enkel risico of slechts heel beperkte risico's oplevert) indien het, wanneer er voor dat product geen specifieke communautaire veiligheidsbepalingen bestaan, voldoet aan de specifieke nationale bepalingen van de lidstaat op het grondgebied waarvan het wordt verhandeld, voorzover deze bepalingen de gezondheids- en veiligheidsvereisten vastleggen waaraan het product moet voldoen om te mogen worden verhandeld en op voorwaarde dat ze in overeenstemming zijn met het Verdrag, in het bijzonder met de artikelen 28 tot en met 30.

Voorts wordt volgens de richtlijn een product verondersteld in overeenstemming te zijn wanneer het voldoet aan de niet-bindende nationale normen tot omzetting van Europese normen waarvan de referenties door de Commissie overeenkomstig de specifieke procedure van de richtlijn in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen zijn bekendgemaakt.

Vandaar dat de richtlijn de toepassing van de wederzijdse erkenning zal bevorderen op het gebied van producten die bestemd zijn voor de consumenten en die geen enkel risico of slechts beperkte risico's opleveren, met inachtneming van een hoog beschermingsniveau voor de gezondheid en veiligheid van personen.

In haar mededeling over de follow-up van het Groenboek over consumentenbescherming in de Europese Unie⁴³ beoogt de Commissie de opstelling van een voorstel voor een kaderrichtlijn om met name een maximale harmonisatie met een hoog beschermingsniveau te verwezenlijken. Op dit gebied zou door combinatie van een passend harmonisatieniveau met de beginselen van wederzijdse erkenning en van het land van oorsprong (die door de kaderrichtlijn zouden moeten worden bekrachtigd) een versnippering van de interne markt als gevolg van verschillende interpretaties in de jurisprudentie op nationaal niveau kunnen worden vermeden.

3.1.2. *Verticale maatregelen: enkele concrete gevallen*

Harmonisatie of aanvullende harmonisatie is noodzakelijk, vooral wanneer vaststaat dat het beginsel van wederzijdse erkenning niet kan worden toegepast. Zo heeft de Commissie een bijzondere richtlijn inzake voedingssupplementen voorgesteld⁴⁴. Wat de stoffen betreft die met een specifiek nutritioneel doel mogen worden toegevoegd aan levensmiddelen voor bijzondere voeding, is Richtlijn 2001/15/EG van de Commissie van 15 februari 2001⁴⁵ erop gericht de nog bestaande belemmeringen voor het vrije verkeer van deze producten uit de weg te ruimen.

⁴³ COM(2002) 289 definitief.

⁴⁴ COM(2000) 222 definitief van 8 mei 2000, gewijzigd door COM(2001) 159 definitief.

⁴⁵ PB L 52 van 22 februari 2001, blz.19.

In de sector van de industrieproducten is een aanvullende harmonisatie gepland op het gebied van meetinstrumenten⁴⁶, liften⁴⁷, pleziervaartuigen en waterscooters⁴⁸, alsook op het gebied van de luchtvaart⁴⁹.

3.2. Beroepskwalificaties

De goedkeuring van de nieuwe Richtlijn 1999/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 juni 1999 betreffende de beroepskwalificaties van het ambacht, de handel en bepaalde diensten zal de erkenning van beroepsopleidingen vergemakkelijken. Enerzijds creëert deze richtlijn een mechanisme voor de erkenning van diploma's betreffende beroepen die nog niet onder het algemene stelsel (Richtlijnen 89/48/EEG en 92/51/EEG) vallen, anderzijds is zij een herwerking van 35 overgangs- en liberaliseringsrichtlijnen. Zo zal zij door het Gemeenschapsrecht te vereenvoudigen het vrije verkeer van de burgers binnen de Unie helpen bevorderen.

3.3. Elektronische handel

Het doel van Richtlijn 2000/31/EG over de elektronische handel⁵⁰ is de belemmeringen voor het vrije verkeer van diensten van de informatiemaatschappij tussen de lidstaten weg te werken door een duidelijk en stabiel juridisch kader te scheppen op basis van de beginselen van de interne markt.

Om het verkeer van de diensten van de informatiemaatschappij in de hele Europese Unie te waarborgen, stelt de richtlijn dat dienstverleners hun diensten kunnen verlenen op basis van de regelgeving van de lidstaat waar ze zijn gevestigd (het land van oorsprong). De lidstaten mogen het verkeer van diensten van de informatiemaatschappij uit andere lidstaten alleen in het kader van de in de richtlijn vermelde afwijkingen beperken. Voorts harmoniseert de richtlijn bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij om het vrije verkeer ervan te waarborgen⁵¹.

⁴⁶ Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende meetinstrumenten - COM(2000) 566 definitief van 15 september 2000.

⁴⁷ Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende machines en tot wijziging van Richtlijn 95/16/EG - COM(2000) 899 definitief van 26 januari 2001.

⁴⁸ Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 94/25/EG inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten met betrekking tot pleziervaartuigen - COM(2000) 639 definitief van 12 oktober 2000.

⁴⁹ Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke regels op het gebied van de burgerluchtvaart en tot oprichting van een Europees Agentschap voor de Veiligheid van de Luchtvaart - COM(2000) 595 definitief van 27 september 2000.

⁵⁰ Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt (« richtlijn inzake elektronische handel »), PB L 178 van 17.7.2000, blz.1. Er zij op gewezen dat deze richtlijn geen aanvullende internationaal-privaatrechtelijke regels vaststelt en de bevoegdheid van de rechterlijke instanties buiten beschouwing laat.

⁵¹ De definitie van de vestigingsplaats van de dienstverleners, de verplichtingen inzake transparantie voor de dienstverleners, de eisen inzake transparantie voor de commerciële communicatie, het sluiten en de geldigheid van contracten langs elektronische weg, de aansprakelijkheid van tussenpersonen van het internet, de on-linegeschillenregeling en de samenwerking tussen de nationale overheidsdiensten.

Richtlijn 1999/93⁵² creëert een juridisch kader voor elektronische handtekeningen en voor bepaalde certificatediensten om een goede werking van de interne markt te waarborgen. De richtlijn stelt onder meer vast welke eisen moeten worden vervuld door certificatedienstverleners die gekwalificeerde certificaten afgeven. Zij bepaalt dat elke lidstaat de nationale bepalingen die hij krachtens deze richtlijn vaststelt, toepast ten aanzien van de op zijn grondgebied gevestigde certificatedienstverleners en van de diensten die zij verrichten. De lidstaten mogen het verlenen van certificatediensten vanuit een andere lidstaat op gebieden die onder deze richtlijn vallen, niet beperken.

3.4. Commerciële communicatie

Er bestaat nog een aantal nationale beperkingen in verband met commerciële communicatie, waarvoor de eenvoudige toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning niet zou volstaan om de interne markt te voltooien. Volgens de analyses van de Commissie zijn er verschillende gebieden van de interne markt die elkaar wederzijds beïnvloeden, namelijk de invoer van diensten, de vrijheid van vestiging, de uitvoer van diensten en de opheffing van aanzienlijke concurrentievervalsingen. Zonder doelgerichte harmonisatie zou het onmogelijk zijn uniforme spelregels vast te stellen.

In dit verband heeft de Commissie een mededeling⁵³ aangenomen met een voorstel voor een verordening betreffende het gebruik en de communicatie van verkoopbevorderende acties. Deze verordening voorziet in de vervanging van bepaalde beperkingen door gerichte harmonisatiemaatregelen en de toepassing van de wederzijdse erkenning voor de overige nationale voorschriften inzake verkoopbevordering.

Voorts heeft de Commissie besprekingen aangevat over sponsoring⁵⁴.

In de mededeling over de follow-up van het Groenboek over consumentenbescherming in de Europese Unie⁵⁵ komen met name alle aspecten van de communicatie tussen consumenten en ondernemingen aan bod. De Commissie stelt voor het probleem van de bestaande beperkingen op dit gebied door een volledige harmonisatie op te lossen.

3.5. Financiële diensten

De Commissie ziet er nauwlettend op toe dat een duidelijk en samenhangend wettelijk kader in stand wordt gehouden op het gebied van de financiële diensten, een gebied waarop de wederzijdse erkenning vanwege de complexiteit en het volume van de geldende normen een bijzonder belangrijke rol speelt. Een voorbeeld daarvan is de richtlijn over de elektronische handel. Het basisbeginsel van deze richtlijn is de zogenaamde "internemarktclausule", die het on-linedienstverleners mogelijk maakt

⁵² Richtlijn 1999/93/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 1999 betreffende een gemeenschappelijk kader voor elektronische handtekeningen, PB L 13 van 19.1.2000, blz. 12.

⁵³ Mededeling van de Commissie betreffende de verkoopbevordering in de interne markt en voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verkoopbevordering in de interne markt - COM(2001) 546 definitief van 2 oktober 2001.

⁵⁴ Zie http://europa.eu.int/comm/internal_market/comcom/sponsorship/index_en.htm.

⁵⁵ COM(2002) 289 definitief.

hun diensten in de gehele Unie aan te bieden op basis van de regelgeving die wordt toegepast door de lidstaat waar ze zijn gevestigd. De richtlijn staat echter een aantal afwijkingen van deze clausule toe, waarvan diverse betrekking hebben op financiële diensten. Voorts zal de internemarktclausule van toepassing zijn op gebieden waar de nationale regels nog sterk uiteenlopen, met name niet-geharmoniseerde gebieden.

Om een actieprogramma te presenteren, heeft de Commissie een mededeling over elektronische handel en financiële diensten aangenomen⁵⁶.

In haar mededeling is de Commissie van oordeel dat verdere convergentie van de nationale regels nodig zal zijn, met name op gebieden zoals gedragsregels voor beleggingsdiensten en precontractuele informatievereisten, die grotendeels in de voorgestelde richtlijn over de verkoop op afstand van financiële diensten worden behandeld. Deze convergentie moet langs verschillende wegen worden bewerkstelligd: via wetgevingsvoorstellen om in de gehele Unie een hoog niveau van geharmoniseerde consumentenbescherming te waarborgen en, waar passend, door te eisen dat de lidstaten de wederzijdse erkenning toepassen.

De Commissie presenteert een strategie in drie fasen: zij wil starten met een convergentieprogramma voor contractuele en niet-contractuele regels. Deze harmonisatiemaatregelen zullen vergezeld gaan van gerichte acties om het vertrouwen van de consumenten in de elektronische handel te versterken, met name door doeltreffende grensoverschrijdende verhaalsmogelijkheden te bieden en de betalingen via internet te verbeteren. Ten slotte legt de Commissie in haar mededeling de nadruk op een nauwere samenwerking tussen toezichthoudende instanties, aangezien de instanties van de lidstaten van ontvangst steeds meer afhankelijk zijn van hun collega's van de lidstaat waar de dienstverlener is gevestigd.

4. SPECIFIEKE ENQUÊTES NAAR DE WERKING VAN DE WEDERZIJDSE ERKENNING IN BEPAALDE PRODUCTENSECTOREN

*Via enquêtes onder de economische actoren en de nationale overheidsdiensten kon de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning voor een aantal **productcategorieën** worden getest. De resultaten van deze enquêtes verschillen sterk van de ene categorie tot de andere.*

Niettemin kunnen de volgende resultaten worden onderstreept:

- *In de sectoren waar de communautaire harmonisatie nog geen betrekking heeft op nieuwe of technologisch geavanceerde productcategorieën, stuiten de economische actoren heel vaak op handelsbelemmeringen als gevolg van het gebrek aan wederzijdse erkenning (bv. verrijkte levensmiddelen, sommige bouwproducten).*
- *In de facultatief geharmoniseerde sectoren (autobussen, vrachtwagens, aanhangwagens) varieert de aard van de handelsbelemmeringen van zware eisen in de nationale goedkeuringsprocedures tot beperkingen via de « verkeersvoorschriften », die van lidstaat tot lidstaat verschillen.*
- *De sector van de bouwproducten wordt nog gekenmerkt door marktversnippering als gevolg van de toepassing van nationale technische voorschriften en « kwaliteitsmerken » die noodzakelijk zijn om de toegang van een bepaald product tot de markt te waarborgen.*
- *In de onderzochte niet-geharmoniseerde sectoren (fietsen, ladders, steigers, werken van edelmetaal, artikelen voor kinderen, tanks en containers) en op het gebied van alarmsystemen, waarvan sommige elementen geharmoniseerd zijn, verschillen de moeilijkheden al naargelang de complexiteit en het technisch karakter van het product.*

⁵⁶

COM(2001) 66 definitief van 7 februari 2001.

4.1. Specifieke enquêtes

In haar mededeling van 1999 had de Commissie al vastgesteld dat zij over meer betrouwbare informatie moest beschikken om de toepassing van de wederzijdse erkenning in sectoren waar de wetgevingen voor producten niet of niet volledig zijn geharmoniseerd, nauwkeurig te kunnen beoordelen. De Commissie heeft derhalve gegevens over de geconstateerde successen en tekortkomingen op het gebied van de wederzijdse erkenning trachten te verzamelen via twee reeksen vergelijkbare enquêtes: een eerste reeks gericht op een steekproef van economische actoren van de Europese Unie⁵⁷, een tweede gericht op de bevoegde nationale overheidsdiensten⁵⁸. Deze enquêtes werden gehouden aan de hand van zeer gedetailleerde vragenlijsten met specifieke vragen over met name het beroep op de wederzijdse erkenning, de houding van de nationale overheidsdiensten en economische actoren bij de conformiteitsbeoordeling, de eventuele problemen en de aard en de gevolgen ervan.

Voor sommige enquêtes geven de resultaten alleen maar een schets van de situatie en zouden er ongetwijfeld grondigere enquêtes moeten worden gehouden, met name vanwege de zwakke respons op de vragenlijsten voor de economische actoren. Dit geldt vooral voor de sectoren geconserveerde levensmiddelen, alcoholvrije dranken en bier, verrijkte producten en bouwproducten⁵⁹.

⁵⁷ Ongeveer 2000 economische actoren kregen een vragenlijst toegestuurd.

⁵⁸ De nationale overheidsdiensten omvatten, in voorkomend geval, de regionale instanties wanneer het onderwerp in kwestie niet onder de bevoegdheid van een centrale nationale overheidsdienst valt. Het aantal nationale overheidsdiensten is aangegeven in tabel 7.3.8 van dit verslag.

⁵⁹ In de sector geconserveerde levensmiddelen hebben 21 van de 394 ondervraagde economische actoren geantwoord (5%). De vragenlijsten in verband met alcoholvrije dranken en bier werden door 38 van de 289 geënquêteerde economische actoren beantwoord (13%). 18 van de 67 ondervraagde ondernemingen in de sector verrijkte producten hebben geantwoord. 5% van de ondervraagde ondernemingen in de sector bouwproducten, die voornamelijk actief zijn op het gebied van producten voor metselwerk, waren bereid de vragenlijst te beantwoorden (28 antwoorden). Voorts zij erop gewezen dat in de bouw en in de sector van de ladders sommige lidstaten een certificatie- en merksysteem hanteren dat, hoewel het op vrijwillige basis wordt toegepast, in feite noodzakelijk is om toegang te krijgen tot de nationale markt (vertrouwen van de klanten in de nationale merken). Deze grijze zone, die tussen de verplichte vergunningsprocedures en de vrijwillige certificatie- en merksystemen ligt, vereist enige voorzichtigheid bij de interpretatie van de antwoorden in deze twee sectoren. In de sector bestelwagens hebben 38 ondernemingen geantwoord.

De resultaten van deze enquêtes⁶⁰ kunnen als volgt worden samengevat:

4.2. Levensmiddelen

De wederzijdse erkenning speelt nog steeds een belangrijke rol op het gebied van levensmiddelen, ook al is de harmonisatie er al ver gevorderd⁶¹.

Twee derde van de ondernemingen die de vragenlijst voor de sector geconserveerde levensmiddelen hebben beantwoord, hebben geen enkel probleem om hun producten in een andere lidstaat op de markt te brengen. De enquêtes bij de nationale overheidsdiensten brengen geen bijzondere problemen aan het licht.

In de sector alcoholvrije dranken en bier blijkt uit ongeveer 59% van de antwoorden dat er geen enkel probleem is om deze dranken in een andere lidstaat in de handel te brengen. 31% van de antwoorden waarin sprake is van belemmeringen, klaagt over verschillen tussen de nationale technische specificaties die de vereiste kenmerken van de drank definiëren, terwijl 75% problemen meldt in verband met de verpakking en de etikettering. Twee derde van de ondervraagde nationale overheidsdiensten hebben nog geen problemen gehad in verband met wederzijdse erkenning. Uit de enquêtes blijkt daarentegen dat volgens de nationale overheidsdiensten de meeste problemen verband houden met etikettering (35% van de ondervraagde diensten).

In verband met verrijkte producten meldt 89% van de ondernemingen die de vragenlijst hebben beantwoord, problemen met de intracommunautaire handel in dit soort producten. De meeste problemen zijn blijkbaar te wijten aan verschillen tussen de nationale technische specificaties die de vereiste kenmerken van het product definiëren, wat dus wijst op de noodzaak om een communautaire wetgevingsactie te ondernemen. Te dien einde wil de Commissie, zoals aangekondigd in het actieprogramma van het Witboek over voedselveiligheid, vóór eind 2002 een voorstel voor een richtlijn inzake verrijkte voedingsmiddelen indienen. Dit voorstel is met name bedoeld om de bepalingen vast te stellen voor het in de handel brengen van voedingsmiddelen waaraan nutriënten zoals vitamines en minerale zouten zijn toegevoegd.

Deze antwoorden bevestigen trouwens de informatie waarover de Commissie via de inbreukprocedures beschikt.

4.3. Diverse voertuigen: autobussen, vrachtwagens, aanhangwagens⁶² en fietsen

De analyse van de in de autobussector gehouden enquêtes toont aan dat bijna 60% van de nationale overheidsdiensten problemen heeft gehad met de toepassing van de wederzijdse erkenning. Aangezien bijna alle ondervraagde diensten te kennen geven

⁶⁰ Voor de gedetailleerde resultaten van deze enquêtes: zie de tabellen 7.3.1 tot 7.3.7 en 7.4.1 tot 7.4.14 in de bijlage. Deze statistieken mogen niet worden verward met die waarvan sprake is in punt 3 van het scorebord van de interne markt van november 2001 (nr. 9), namelijk de enquête naar de kwaliteit van het regelgevingsklimaat van de EU, waarin meer algemeen wordt gevraagd naar de mening van de actoren over de eisen inzake de conformiteit van de producten in de geharmoniseerde en de niet-geharmoniseerde sector. Zie http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/update/score/index.htm.

⁶¹ Zie http://europa.eu.int/comm/food/index_nl.html.

⁶² Autobussen, vrachtwagens en aanhangwagens vallen onder een gedeeltelijke harmonisatie. Zie met name <http://europa.eu.int/comm/enterprise/automotive/index.htm>.

dat er een nationale goedkeuringsprocedure bestaat voordat producten op de markt worden gebracht, is het niet verbazend dat die problemen volgens de ondervraagde ondernemingen hoofdzakelijk te wijten zijn aan de complexiteit van de goedkeuringsprocedures en de noodzaak om bepaalde bussen in overeenstemming te brengen met de lokale normen om ze in de handel te kunnen brengen. Voor 40% van de ondervraagde overheidsdiensten vormen de afmetingen van de autobussen het grootste probleem.

In de vrachtwagensector lijken de moeilijkheden bij het in de handel brengen qua aantal en aard heel sterk op die in de autobussector. 34% van de 223 pogingen om vrachtwagens in een lidstaat in de handel te brengen, heeft problemen opgeleverd. De belangrijkste oorzaken daarvan zijn blijkbaar de naleving van verplichte technische regels van de lidstaat van bestemming en de weigering om de in de lidstaat van productie afgegeven certificaten en verklaringen te erkennen. Het is van belang erop te wijzen dat in 70% van de probleemgevallen de onderneming haar product op verzoek of als gevolg van de houding van de lidstaat van bestemming heeft moeten aanpassen.

In de sector aanhangwagens hebben de ondervraagde ondernemingen erop gewezen dat sommige technische specificaties blijkbaar worden opgelegd door de diverse lokale « verkeersvoorschriften » die van land tot land sterk verschillen (bv. maximumafmetingen, bijzondere signaalinrichtingen, maximumbelasting per as enz.). In 61% van de gevallen heeft de onderneming geen moeilijkheden ondervonden om haar product in de handel te brengen. Het is niet uitgesloten dat de fabrikanten al bij de bouw zorgen dat de verkeersvoorschriften van de lidstaat van bestemming worden nageleefd.

Fietsen vallen niet onder een communautaire harmonisatie. Uit de analyse van de enquêtes blijkt dat de hinder als gevolg van een slechte toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning vrij beperkt blijft. Geen enkele ondervraagde overheidsdienst heeft een harmonisatie op dit gebied voorgesteld. Volgens de economische actoren doen er zich hoofdzakelijk moeilijkheden voor in vier lidstaten. De fietsensector blijkt trouwens gekenmerkt te worden door een grote bereidheid van de economische actoren om zich aan de vraag op de markt van bestemming aan te passen: 68% van de ondervraagde fabrikanten hebben verklaard dat ze hun fietsen aan de lokale consumptiepatronen aanpassen. Aan de hand van de antwoorden op de enquêtes kan echter niet worden beoordeeld in welke mate de diverse lokale « verkeersvoorschriften » met hun soms verschillende technische regels die de fabrikanten verplichten hun producten aan te passen, direct van invloed zijn op de lokale consumptiepatronen.

4.4. Bouwproducten

Bij gebrek aan technische specificaties zoals die in artikel 4 van Richtlijn 89/106/EEG inzake voor de bouw bestemde producten⁶³ is de wederzijdse erkenning

⁶³ Richtlijn 89/106/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake voor de bouw bestemde producten.

van toepassing op een ruime categorie bouwproducten, waaronder met name verkeersveiligheidsvoorzieningen, buizen en producten voor metselwerk⁶⁴.

Ongeveer 54% van de respondenten meldt problemen, in tegenstelling tot de overige 46% die hoofdzakelijk tot de importeursbranche behoort. Het is niet uitgesloten dat het feit dat de producenten vaak de vergunnings- en certificatieprocedures voor hun rekening nemen, ten goede komt aan de importeurs die daardoor in staat zijn naar behoren toegestane of gecertificeerde producten te verkopen. 80% van de respondenten klaagt over verschillende testmethoden als grootste probleem en over verplichte tests die door een derde moeten worden uitgevoerd volgens een procedure van verplichte conformiteitsbeoordeling (73% van de respondenten).

De ondervraagde nationale overheidsdiensten blijken niet zoveel moeilijkheden te ondervinden als de economische actoren. Ondanks het grote aantal procedures voor het in de handel brengen heeft niet meer dan 35% van de nationale overheidsdiensten verklaard problemen van wederzijdse erkenning te hebben gehad. Een kwart van de nationale overheidsdiensten heeft niet aanvaard dat producten uit andere lidstaten een gelijkwaardig beschermingsniveau bieden.

4.5. Ladders en steigers die geen deel uitmaken van een bouwwerk

71% van de ondervraagde ondernemingen heeft geen enkel probleem gemeld, maar geen van hen fabriceert eigenlijk dit soort producten. Problemen worden alleen gerapporteerd door de producenten die de overige 29% uitmaken⁶⁵. De door de producenten verstrekte certificaten en informatie hebben, in 80% van de probleemgevallen, de nationale overheidsdiensten niet kunnen overtuigen van de gelijkwaardigheid van het door het product geboden beschermingsniveau vergeleken met de wetgeving van de lidstaat van bestemming. De wetgeving van een enkele lidstaat heeft vier producenten van ladders verplicht hun producten te wijzigen om ze met die wetgeving in overeenstemming te brengen. Volgens de antwoorden op de enquêtes heeft geen enkele andere lidstaat de betrokken producenten verplicht hun producten te wijzigen.

Gezien het beperkte aantal problemen waarmee zij werden geconfronteerd, achten weinig overheidsdiensten een harmonisatie wenselijk.

4.6. Andere productcategorieën

De analyse van de enquêtes in de sector van de artikelen voor kinderen suggereert dat de problemen met het in de handel brengen van deze artikelen in de Europese Unie beperkt blijven, wat blijkbaar kan worden toegeschreven aan het bestaan van Europese veiligheidsnormen voor kinderbedden en kinderzitjes.

⁶⁴ Er zij op gewezen dat de rol van de wederzijdse erkenning in deze sector sterk zal afnemen door de progressieve goedkeuring van geharmoniseerde normen en de systematischer toepassing van Europese technische goedkeuringen. Voor een gedetailleerder beschrijving van de recente vooruitgang in deze specifieke sector zie <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/index.htm>.

⁶⁵ 5 ondernemingen.

Brand- en inbraakalarmsystemen vormen een bijzondere productcategorie vanwege enerzijds de gelijktijdige toepassing van diverse richtlijnen⁶⁶ en anderzijds de belangrijke rol van de verzekeringsmaatschappijen die de installatie blijken te bevorderen van alarmsystemen die aan bepaalde kwaliteitsnormen voldoen⁶⁷. Er doen zich zelden moeilijkheden voor. De technische complexiteit van dit soort producten verklaart wellicht waarom de overheidsdiensten meer problemen hebben gekend dan de economische actoren en waarom 39% van die diensten een aanvullende harmonisatie wensen.

Op het eerste gezicht lijkt het aantal problemen in de sector werken van edelmetaal beperkt. De grootste moeilijkheden vloeien voort uit de verplichting van een nationaal keurstempel⁶⁸ en uit verschillen tussen de nationale specificaties inzake het minimumgehalte⁶⁹ en het nikkelgehalte. De fabrikanten die gevestigd zijn in lidstaten met een gering minimumgehalte moeten hun producten soms onder een andere verkoopbenaming dan « goud » op de markt brengen in landen met een hoger minimumgehalte of moeten verschillende productielijnen ontwerpen, zodat ze verplicht worden hun fabricagemethoden te herzien. Sommige van de ondervraagde ondernemingen hebben echter te verstaan gegeven dat de smaken en consumptiepatronen van land tot land verschillen en dat de fabrikanten hun producten meestal om louter commerciële redenen moesten aanpassen.

De veralgemening van de keursystemen en de daaruit voortvloeiende problemen van wederzijdse erkenning worden door de nationale overheidsdiensten ondanks een goede administratieve samenwerking bevestigd. Het is dus logisch dat de helft van de ondervraagde diensten een harmonisatie wenst op het gebied van de edelmetalen en dat de andere helft een versterking van de administratieve samenwerking wenst⁷⁰.

De analyse van de antwoorden van de ondernemingen in de sector van de tanks wijst erop dat er met de toepassing van de wederzijdse erkenning weinig problemen zijn. De ondernemingen die verklaren dat ze geen enkel probleem hebben ondervonden, hebben de problemen echter vaak ontweken of werken op verzoek met bijzondere specificaties van hun klanten. Behalve de verschillen tussen de nationale technische specificaties die de vereiste kenmerken van het product bepalen, blijkt de

⁶⁶ Richtlijn 73/23/EEG van de Raad van 19 februari 1973 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften der lidstaten inzake elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen, Richtlijn 89/336/EEG van de Raad van 3 mei 1989 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake elektromagnetische compatibiliteit, alsmede, voor bepaalde systemen, Richtlijn 1999/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 1999 betreffende radioapparatuur en telecommunicatie-eindapparatuur en de wederzijdse erkenning van hun conformiteit.

⁶⁷ Zie met name <http://www.cea.assur.org/cea/v1.1/publ/fr/ouvrage/> en <http://www.efsac.org/list.html>.

⁶⁸ Het keurstempel dient om de conformiteit van het product met betrekking tot het goud- en nikkelgehalte te bevestigen. Het bestaan van een nationaal keurstempel blijkt dus moeilijkheden op te leveren om werken van edelmetaal in tien lidstaten op de markt te brengen. Zie in dit verband de recente arresten van het Hof van Justitie: arrest van 14 juni 2001, Commissie tegen Frankrijk, zaak C-84/00, en arrest van 21 juni 2001, Commissie tegen Ierland, zaak C-30/99.

⁶⁹ Het wettelijk minimumgehalte is het goudgehalte waaronder de waarborgdienst zijn stempel niet aanbrengt en het voorwerp niet onder de verkoopbenaming « goud » in een land op de markt mag worden gebracht. Er bestaat geen Europese norm over dit minimumgehalte.

⁷⁰ De Commissie heeft een harmonisatie voorgesteld die niet altijd succes heeft gekend: zie in dit verband het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende werken van edelmetaal (PB C 318 van 25.11.1993, blz. 5), zoals gewijzigd bij het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende werken van edelmetaal (PB C 209 van 29.7.1994, blz. 4).

verplichting om de acceptatietests met test- en conformiteitsbeoordelingsmethoden van verschillende derden volledig of gedeeltelijk over te doen, de grootste oorzaak van problemen.

Ten slotte blijkt het bestaan van internationale en met name Europese normen voor containers (van gelijk welk type) de toepassing van de wederzijdse erkenning te vergemakkelijken, aangezien er weinig problemen werden gemeld.

5. CONSTATERINGEN OP HET NIET-GEHARMONISEERDE GEBIED VAN DE PRODUCTEN

*De Commissie constateert dat het bijzonder moeilijk is een reëel en betrouwbaar beeld te krijgen van de werking van de wederzijdse erkenning op het gebied van **producten**, ondanks enquêtes bij de nationale overheidsdiensten en de economische actoren op basis van gerichte vragen.*

Bepaalde economische actoren willen hun producten aanpassen aan de smaak van de consumenten op de markt van bestemming en hebben bijgevolg geen beroep gedaan op wederzijdse erkenning. Degenen die hun producten niet willen wijzigen, zien op tegen de moeilijkheden die met de eventuele conformiteitsbeoordelingsprocedures in de lidstaat van bestemming gepaard gaan.

De bron van deze eventuele moeilijkheden is over het algemeen de gebrekkige kennis van het beginsel van wederzijdse erkenning en de onzekerheid van de nationale overheidsdiensten over de toepassingsvoorwaarden.

5.1. Onthullen de enquêtes hoe de wederzijdse erkenning echt werkt?

De Commissie heeft altijd aanzienlijke moeilijkheden moeten overwinnen om, zelfs via heel precieze enquêtes een duidelijk en betrouwbaar beeld te krijgen van de werkelijke toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning. Zij constateert dat er bij de nationale overheidsdiensten weinig statistieken bestaan over het aantal gevallen waarin het beginsel van wederzijdse erkenning wordt toegepast, ingeroepen of geweigerd. In veel gevallen eist de nationale wetgeving vóór het in de handel brengen in de lidstaat van bestemming geen actief optreden van de nationale overheidsdiensten om de wederzijdse erkenning te kunnen toepassen. In een aantal gevallen is het trouwens niet makkelijk geweest te achterhalen welke nationale overheidsdienst bevoegd was.

Wat de economische actoren betreft, bestaan deze statistieken niet of worden ze niet aan de Commissie meegedeeld. De commerciële strategie van sommige ondervraagde fabrikanten ondermijnt echter de betrouwbaarheid van de gegevens over de werking van de wederzijdse erkenning in de interne markt. Zij verklaren immers dat ze geen moeilijkheden ondervinden om hun producten in de handel te brengen, omdat ze strategieën hebben toegepast om moeilijkheden te vermijden. Een van deze strategieën bestaat erin producten te fabriceren die aan de nationale normen van de beoogde markten voldoen voordat ze een poging ondernemen om hun producten op die markten af te zetten. Een andere strategie bestaat erin de producten in verschillende productielijnen op te splitsen, waarbij elke lijn in overeenstemming is met een andere en striktere nationale norm, en zijn product officieel te laten goedkeuren door de instanties die verantwoordelijk zijn voor die normen. Deze twee strategieën verplichten de fabrikanten verschillende productlijnen voor te stellen,

maar vermijden elk probleem met de afzet. Vandaar dat de kosten van deze strategieën alleen kunnen worden gecompenseerd door ondernemingen die voldoende producthoeveelheden afzetten. Ten slotte werken in sommige onderzochte sectoren de fabrikanten op bestelling en bieden zij producten op maat aan overeenkomstig de door hun klanten gewenste nationale normen.

Een ander groot probleem, althans voor bepaalde productcategorieën, is de gebrekkige respons. Behalve aan de toegepaste methode (telefonische of schriftelijke enquêtes) kan deze zwakke respons voornamelijk worden toegeschreven aan de terughoudendheid van sommige economische actoren om te onthullen wat zij als strategische commerciële informatie beschouwen. De geringe respons kan echter ook worden verklaard door het feit dat de ondernemingen van oordeel zijn dat de wederzijdse erkenning goed werkt en geen problemen oplevert, zodat het niet nodig was de vragenlijsten te beantwoorden. Diezelfde terughoudendheid, gecombineerd met een gebrek aan nauwkeurige informatie bij de ondervraagde ondernemingen, blijkt de reden te zijn waarom de extra directe of indirecte kosten als gevolg van moeilijkheden om de wederzijdse erkenning te doen toepassen, onmogelijk kunnen worden gekwantificeerd of zelfs geraamd.

In ieder geval zorgen de gehouden enquêtes niet voor grote verrassingen. De vergelijking van de gegevens met die van de inbreukprocedures toont aan dat laatstgenoemde procedures een vrij betrouwbaar idee geven van wat de grote problemen van wederzijdse erkenning in de interne markt kunnen zijn.

5.2. De gebrekkige kennis van de wederzijdse erkenning mag niet worden onderschat ...

De in hoofdstuk 4 van dit verslag beschreven enquêtes en de rondetafels waarvan sprake is in punt 2.1.1 bevestigen dat het beginsel van wederzijdse erkenning nog slecht bekend is bij een groot deel van de ondervraagde economische actoren⁷¹. Trouwens, ook al is het beginsel van wederzijdse erkenning vaak bekend als praktische toepassing van het vrije verkeer van goederen binnen de interne markt, wordt er door de economische actoren nog relatief weinig een beroep op gedaan⁷². Aangezien de economische actoren in de eerste plaats snel toegang willen krijgen tot de nationale markt, kiezen ze vaak voor een aanpassing van de samenstelling van het product aan de nationale regels van de lidstaat van bestemming. Ze zijn al te vaak van oordeel dat een beroep op het beginsel de houding van de betrokken nationale overheidsdiensten niet zou kunnen veranderen en verklaren dat ze liever geen tijd verliezen. Daaruit moet derhalve worden geconcludeerd dat, als alle direct betrokken partijen het beginsel van wederzijdse erkenning beter kenden, de toegang tot de markt van bestemming zou worden vergemakkelijkt en voor de marktdeelnemer minder zou kosten.

⁷¹ Zie met name tabel 7.4.14 in de bijlage.

⁷² Zie de tabellen 7.4.4 en 7.4.5 in de bijlage.

5.3. ... en uit zich in de praktijk in een te huiverige houding

De rondetafels en de enquêtes bevestigen dat ten aanzien van de onbekendheid – de onbekendheid met een product dat niet volledig beantwoordt aan de technische regels van de lidstaat van bestemming of de onbekendheid met andere regels en tradities van de lidstaat van bestemming – de onzekerheid in de houding van de overheidsdiensten en economische actoren primeert. Deze onzekerheid uit zich soms in een te grote voorzichtigheid, zowel van de economische actoren als van de ondervraagde nationale overheidsdiensten, die herhaaldelijk de wens hebben uitgesproken om de administratieve samenwerking te versterken en te verbeteren.

5.4. Impliceert de gebrekkige kennis een slechte werking van het beginsel?

Niet noodzakelijk. De enquêtes tonen duidelijk aan dat het beginsel van wederzijdse erkenning voor een groot aantal producten (dranken, fietsen, ladders en steigers, artikelen voor kinderen) op bevredigende wijze functioneert. Voor de grote meerderheid van de economische actoren en nationale overheidsdiensten die in deze sectoren werkzaam zijn, is het vrije verkeer van deze producten zo vanzelfsprekend dat een expliciet beroep op het beginsel van wederzijdse erkenning overbodig is geworden.

5.5. Vormt de gebrekkige kennis een probleem?

De gebrekkige kennis zal weinig gevolgen hebben voor niet zo ingewikkelde producten die slechts geringe risico's opleveren op het gebied van gezondheids-, veiligheids- of milieubescherming. In dit geval waarborgt het wederzijdse vertrouwen tussen de lidstaten het vrije verkeer van deze producten binnen de interne markt.

Voor nieuwe of ingewikkelde producten die bij het op de markt brengen in de lidstaat van bestemming aan een nationale vergunningsprocedure of een andere vorm van conformiteitscontrole worden onderworpen, is de gebrekkige kennis van het beginsel daarentegen een echt probleem, niet alleen voor de overheidsdiensten die belast zijn met de conformiteitscontroles in het kader van het markttoezicht, maar ook voor de economische actoren die hun producten niet aan de markt van de lidstaat van bestemming wensen aan te passen.

6. CONCLUSIES

De balans van de tussen 1999 en 2001 gevoerde acties is positief. Gezien het aanhoudende gebrek aan informatie over het beginsel van wederzijdse erkenning en de onzekerheid van de nationale overheidsdiensten over de toepassingsvoorwaarden, is de Commissie evenwel van oordeel dat de richtsnoeren die zij in haar mededeling van 1999 over de wederzijdse erkenning heeft gegeven, nog steeds actueel zijn.

De Commissie zal praktische richtsnoeren geven inzake de toepassing van de wederzijdse erkenning, met name via een mededeling aan de lidstaten en de economische actoren, waarmee zij de betrokken partijen zal wijzen op hun rechten en plichten in de gevallen waarin het beginsel van wederzijdse erkenning van toepassing is. Voorts zal zij erop toezien dat meer gebruik wordt gemaakt van de bestaande instrumenten om een correcte toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning in de nationale wetgevingen en administratieve praktijken te verankeren. De Commissie zal gerichter acties ondernemen in de productensectoren waar de wederzijdse erkenning blijkbaar niet altijd naar behoren functioneert.

In ieder geval zal de communautaire harmonisatie de meest geschikte oplossing blijven in de specifieke sectoren waar als gevolg van de nationale technische regels het verschil tussen de beschermingsniveaus zo groot is dat het beginsel van wederzijdse erkenning zijn rol niet naar behoren kan vervullen (verrijkte levensmiddelen en bouwproducten).

De Commissie heeft een nieuwe strategie uitgewerkt voor de diensten, waarmee een bijzondere inspanning wordt geleverd om de toepassing van de wederzijdse erkenning te verbeteren.

6.1. Producten

Diverse acties die in de mededeling van 1999 over wederzijdse erkenning waren voorgesteld, zijn inmiddels uitgevoerd, terwijl andere acties in een nabije toekomst zullen volgen⁷³.

Gezien het aanhoudende gebrek aan informatie over de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning en de onzekerheid van de nationale overheidsdiensten over de toepassingsvoorwaarden, is de Commissie van oordeel dat de in haar mededeling van 1999⁷⁴ uiteengezette benadering moet worden voortgezet om de voorlichting van de economische actoren en de nationale overheidsdiensten te verbeteren.

De beoogde gerichte of continue acties zullen voornamelijk de vorm aannemen van:

- duidelijkere richtsnoeren inzake de toepassing van de wederzijdse erkenning in de dagelijkse praktijk:

⁷³

Zie de uitvoerige lijst in tabel 7.5 in de bijlage bij dit verslag.

⁷⁴

Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de wederzijdse erkenning in het kader van de follow-up van het actieprogramma voor de interne markt - COM(1999) 299 definitief van 16 juni 1999.

- a) goedkeuring door de Commissie van een mededeling aan de lidstaten en de economische actoren, waarmee zij de betrokken partijen zal wijzen op hun rechten en plichten in de gevallen waarin het beginsel van wederzijdse erkenning van toepassing is. De lidstaten zullen met name worden gewezen op de verplichting om in hun bestaande wetgeving systematisch een clausule van wederzijdse erkenning op te nemen⁷⁵ en de verplichting om een behoorlijke motivering te geven indien een lidstaat het noodzakelijk acht van het beginsel van wederzijdse erkenning af te wijken.
 - b) publicatie van praktische gidsen op specifieke gebieden;
 - c) geregelder uitwisseling van informatie tussen overheidsdiensten en verbetering van de administratieve samenwerking in netwerken⁷⁶,
 - d) opzetten van opleidings- en voorlichtingsacties.
- een intensiever gebruik van de bestaande instrumenten om een correcte toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning in de nationale wetgevingen en administratieve praktijken te verankeren. Deze instrumenten zijn met name de klachten- en inbreukprocedures, Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij, Beschikking nr. 3052/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 1995 tot vaststelling van een procedure voor uitwisseling van informatie over nationale maatregelen waarbij wordt afgeweken van het beginsel van het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap en Richtlijn 2001/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 december 2001 inzake algemene productveiligheid;
 - beter gerichte acties in de productensectoren waar de wederzijdse erkenning blijkbaar niet altijd correct functioneert.

In de specifieke sectoren waar de diversiteit en/of de divergentie van de technische regels teveel problemen oplevert om het beginsel van wederzijdse erkenning correct te laten spelen, zal een verdergaande harmonisatie echter absoluut noodzakelijk blijven⁷⁷. In dat geval zal de harmonisatie ten minste alle problemen moeten aanpakken waarvoor de wederzijdse erkenning geen efficiënte oplossing kan bieden. De snellere goedkeuring van geharmoniseerde Europese normen voor de productcategorieën waarop een communautaire richtlijn van toepassing is (bv. Richtlijn 89/106/EEG inzake bouwproducten, de nieuwe richtlijn inzake algemene productveiligheid, enz.) zal primordiaal blijven⁷⁸.

⁷⁵ Zie met name het « foie gras »-arrest van het Hof van Justitie van 22 oktober 1998, Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek, zaak C-184/96, Jurispr. 1998, blz. I-6197.

⁷⁶ Zie punt 2.2.3 van dit verslag.

⁷⁷ Zie bijvoorbeeld de zaken C-12/00 en C-14/00 die bij het Hof van Justitie aanhangig zijn. Ze hebben betrekking op het verbod om bepaalde cacao- en chocoladeproducten in de handel te brengen onder de benaming waaronder ze in de lidstaat van oorsprong in de handel worden gebracht.

⁷⁸ Verslag van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement inzake genomen maatregelen ingevolge de resoluties betreffende Europese normalisatie die in 1999 door de Raad en het Europees Parlement zijn aangenomen - COM(2001) 527 definitief van 26 september 2001; zie ook punt I.D van het scorebord van de interne markt nr. 9 van november 2001 - SEC(2001) 1908.

6.2. Beroepskwalificaties: vereenvoudiging en consolidering noodzakelijk

De Europese Commissie heeft een voorstel voor een richtlijn⁷⁹ ingediend om de regels te verduidelijken en te vereenvoudigen en zo het vrije verkeer van gekwalificeerde personen tussen de lidstaten, met name in het vooruitzicht van de uitbreiding van de Europese Unie, te bevorderen. Dit voorstel zou de vijftien bestaande richtlijnen op dit gebied vervangen. Het vormt de eerste algehele modernisering van het communautaire systeem sinds het is opgezet.

Zonder het behoud van de bestaande waarborgen voor migrerende vakmensen in het gedrang te brengen, worden diverse wijzigingen voorgesteld ten aanzien van de bestaande regels, met name een verdere liberalisering van de dienstverlening, een groter automatisme bij de erkenning van kwalificaties en een grotere flexibiliteit van de procedures voor het bijwerken van de richtlijn. De Commissie heeft ook voorgesteld haar samenwerking met de lidstaten te versterken om de burgers beter voor te lichten over hun rechten en ze beter te helpen om hun kwalificaties te doen erkennen.

6.3. Diensten: een nieuwe strategie voor het vrij verrichten van diensten

De Commissie heeft geconstateerd dat de ondernemingen en de Europese consumenten over het algemeen eerst de mogelijkheden onderzoeken die hun op nationaal niveau worden geboden voordat ze diensten in het buitenland kopen, verlenen of gebruiken. Zo beletten ze dat de mogelijkheden die door de op dienstverlening gerichte nieuwe economie worden geboden, volledig worden benut. De interne markt moet immers worden beschouwd als een "natuurlijke" markt voor alle dienstverleners en hun klanten.

Om dit doel sneller te bereiken, heeft de Commissie een nieuwe dienstenstrategie⁸⁰ vastgesteld. Een van de beginselen van deze strategie is dat een echte interne markt, die gebaseerd is op de doeltreffende toepassing van de fundamentele vrijheden van het Verdrag (namelijk de vrije vestiging en het vrije verkeer van diensten) en vandaar op de toepassing van de wederzijdse erkenning en van het evenredigheidsbeginsel, de onnodige (en vaak tegenstrijdige) opeenstapeling van voorschriften die het grensoverschrijdende handelsverkeer belemmeren, wegwerkt. Het Europees Parlement heeft er nogmaals uitdrukkelijk op gewezen dat op dit gebied « de onderlinge erkenning van nationale regels en vereisten en het beginsel van het land van oorsprong zoveel mogelijk moeten worden toegepast »⁸¹. Harmonisatie is niettemin een van de middelen om een hoog communautair beschermingsniveau van een algemeen belang, zoals de bescherming van de consument, te waarborgen.

De Commissie zal een grondige en systematische analyse verrichten van alle blijvende belemmeringen voor het vrije verkeer van diensten en van de gevolgen daarvan in andere economische sectoren. Deze analyse zal betrekking hebben op de

⁷⁹ Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de erkenning van beroepskwalificaties - COM(2002) 119 definitief van 7 maart 2002. Zie ook http://www.europa.eu.int/comm/internal_market/en/qualifications/02-393.htm.

⁸⁰ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad: « Een internemarktstrategie voor de dienstensector » - COM(2000) 888 definitief van 29 december 2000.

⁸¹ Zie de resolutie van 4 oktober 2001, A5-0310, PE 309.503.

regels en praktijken in elk van de zes fasen van het handelsproces⁸². Voorts zal worden geëvalueerd hoe de verschillen tussen de regelgevende en administratieve praktijken de grensoverschrijdende dienstverlening belemmeren en de uitvoer van efficiënte handelsmodellen naar de Unie verhinderen. De analyse zal steunen op de zes fasen van het handelsproces. De resultaten van deze studie zullen in 2002 in een verslag aan het Parlement en de Raad worden gepresenteerd. De Commissie zal dan de sleutelgebieden kunnen identificeren waarop eventueel inbreukprocedures moeten worden ingeleid of de bestaande mechanismen die de ondernemingen en particulieren profijt helpen trekken van de interne markt, moeten worden verbeterd.

Op basis hiervan zal in een tweede fase een andere reeks initiatieven worden genomen, namelijk: acties met het oog op de hinderpalen die kunnen worden weggewerkt door de directe toepassing van de beginselen van het Verdrag, acties van niet-wetgevende aard en acties om de obstakels te ontmantelen door een gerichte harmonisatie, met name via een mechanisme om te waarborgen dat de interne markt door alle Europese dienstverleners als hun nationale markt kan worden gebruikt, voornamelijk dankzij de efficiënte toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning.

* * *

De Commissie verzoekt de Raad, het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité akte te nemen van dit verslag.

⁸²

De eerste fase is de vestiging. Wanneer een onderneming in een lidstaat is gevestigd, moet zij, om concurrerend te zijn en haar eigen diensten zo efficiënt mogelijk te verlenen, een beroep doen op financiële, commerciële en aanwervingsdiensten (tweede fase) en in staat zijn haar eigen diensten te promoten (derde fase), ze te verlenen (vierde fase), er de prijs van vast te stellen en ze te verkopen (vijfde fase) – dat alles op optimale wijze. Die onderneming moet ook een klantenservice runnen om haar orderportefeuille te blijven vullen en moet haar markt leren kennen om haar diensten te verbeteren (zesde fase).

7. BIJLAGEN

7.1. Statistieken betreffende de gereguleerde beroepen m.b.t. kwalificaties

Fig.7.1.1: De wederzijdse erkenning op het gebied van kwalificaties voor de gereguleerde beroepen: acceptatie van erkenning van diploma's					
Beroepen	Periode	Totaal aantal	Landen die geen cijfers hebben verstrekt	Voor-naamste landen van bestemming	Voor-naamste landen van oorsprong
Artsen	1997/1998	6517	D-F-LUX-P en voor 1998 ook E	UK-NL-EL-E-B	D-I-EL-IRL-B
Verpleegkundigen	1997/1998	2496	D-LUX-IRL, voor 1997 A en voor 1998 UK en E	UK-NL-F-S-B	B-D-UK-F-FIN
Tandartsen	1997/1998	779	D-LUX-P, voor 1998 F-UK-E	UK-E-NL-IT-IRL	S-D-B-UK-F
Vroedvrouwen	1997/1998	164	D-LUX-IRL, voor 1997 A en voor 1998 F-UK-E-FIN	NL-UK-B-I-E	B-UK-D-F-NL
Architecten	1997/1998	849	I-EL-FIN LUX, voor 1998 NL-FIN-(IRL-DK-S eisen geen toestemming om het beroep uit te oefenen).	UK-D-E-B-A	D-I-NL-UK-F-A
Dierenartsen	1997/1998	337	B-I-EL-E-NL-UK en voor 1997 A-P	F-IRL	B-D
Apothekers	1997/1998	423	I -LUX-EL-PT-A en voor 1998 NL-IRL	IRL-F-UK-NL-DK	IRL-F-DE-UK-E

Fig.7.1.2: De wederzijdse erkenning op het gebied van kwalificaties voor de gereguleerde beroepen: acceptatie van erkenning van diploma's (Alle beroepen algemeen stelsel)

Beroepen	Periode	Totaal aantal	Landen die geen cijfers hebben verstrekt	Voornaamste landen van bestemming	Voornaamste landen van oorsprong
Alle beroepen algemeen stelsel waarvan:	1997/1998	10639⁸³	EL	UK-NO-D-IRL-LUX	UK-D-B-NL-S
- leraren		2431		B-NL-D-UK-F	UK-LUX-E-A-NO
- fysiotherapeuten		2068		D-E-UK-B-F	D-UK-NO-IRL-E
- ingenieurs		762		UK-D-DK-IRL-E	UK-IRL-I-D-IS
- advocaten		326		UK-D-F-A-IRL	IRL-D-E-B-I
Alle beroepen algemeen stelsel waarvan:	1999/2000	8118⁸⁴	E-IRL-F	UK-LUX-D-NO-NL	D-B-NL-F-E
- leraren		2145		UK-NL-NO-IT-DE	E-D-B-F-SV
- fysiotherapeuten		1192		D-LUX-NO-A-UK	B-D-NL-UK-F
- ingenieurs		189		I-UK-D-ISL	DK-D-IRL-A-UK
- advocaten		425		UK-B-I-D-F	D-I-E-F-IRL

Fig. 7.1.3: Aantal klachten op het gebied van kwalificaties voor de gereguleerde beroepen voor de periode 1999-2000

Beroep	Aantal klachten
Artsen	0
Verpleegkundigen	0
Tandartsen	5
Apothekers	2
Dierenartsen	0
Overige paramedische beroepen	8
Architecten	3
Leraren	2
Ingenieurs	5
Advocaten	8
Overige	12
Totaal	45

⁸³ Inclusief de landen van de EER.

⁸⁴ Inclusief de landen van de EER.

7.2. Producten: statistieken over klachten en inbreuken

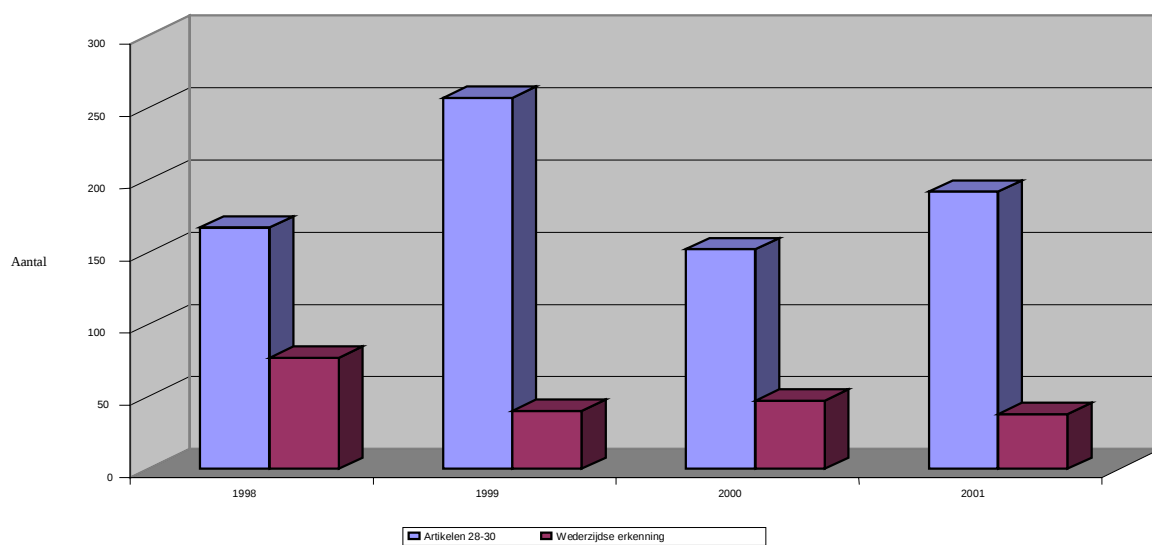
Fig. 7.2.1: Statistieken over klachten en inbreuken op de wederzijdse erkenning op het gebied van producten in de periode 1998-2001

<i>Lidstaat</i>	<i>Opgeloste of geseponeerde gevallen in de periode</i>	<i>Aantal inbreukproce- dures die op 31/12/2001 aan de gang waren</i>	<i>Aantal zaken die op 31/12/2001 werden onderzocht</i>	<i>Totaal aantal zaken dat in die periode is behandeld</i>	<i>Nieuwe zaken die in die periode zijn geregistreerd</i>
België	12	10	3	25	21
Denemarken	6	4	2	12	9
Duitsland	22	6	18	46	32
Griekenland	5	5	2	12	9
Spanje	10	3	1	14	9
Frankrijk	50	14	9	73	41
Ierland	1	3	0	4	4
Italië	20	10	5	35	13
Luxemburg	0	0	0	0	0
Nederland	10	8	3	21	12
Oostenrijk	9	4	2	15	11
Portugal	4	2	0	6	3
Finland	6	2	7	15	13
Zweden	16	4	6	26	12
Verenigd Koninkrijk	14	2	2	18	13
Totaal	185	77	60	322	202

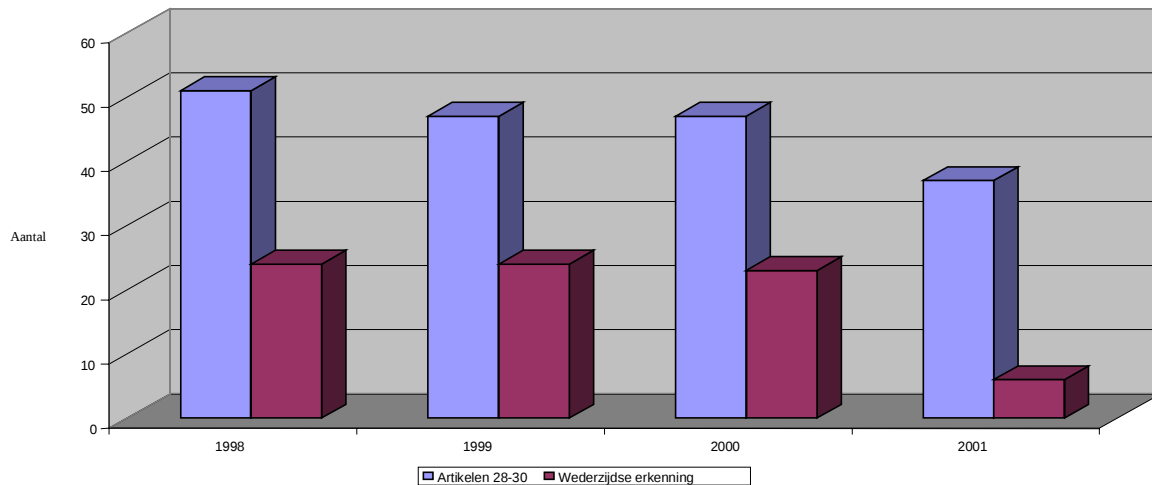
Fig. 7.2.2: Statistieken over het aandeel van de zaken in verband met de wederzijdse erkenning ten opzichte van het totale aantal zaken op het gebied van het bepaalde in de artikelen 28-30 van het EG-Verdrag (1998-2001)

<i>Lidstaat</i>	<i>Totaal aantal zaken artikelen 28-30</i>	<i>Zaken i.v.m. wederzijdse erkenning</i>	<i>Aandeel</i>
België	100	25	25 %
Denemarken	86	12	14 %
Duitsland	118	46	39 %
Griekenland	109	12	11 %
Spanje	52	14	27 %
Frankrijk	225	73	32 %
Ierland	20	4	20 %
Italië	133	35	26 %
Luxemburg	4	0	0 %
Nederland	47	21	45 %
Oostenrijk	59	15	25 %
Portugal	18	6	33 %
Finland	48	15	31 %
Zweden	92	26	28 %
Verenigd Koninkrijk	57	18	32 %
Totaal	1168	322	28 %

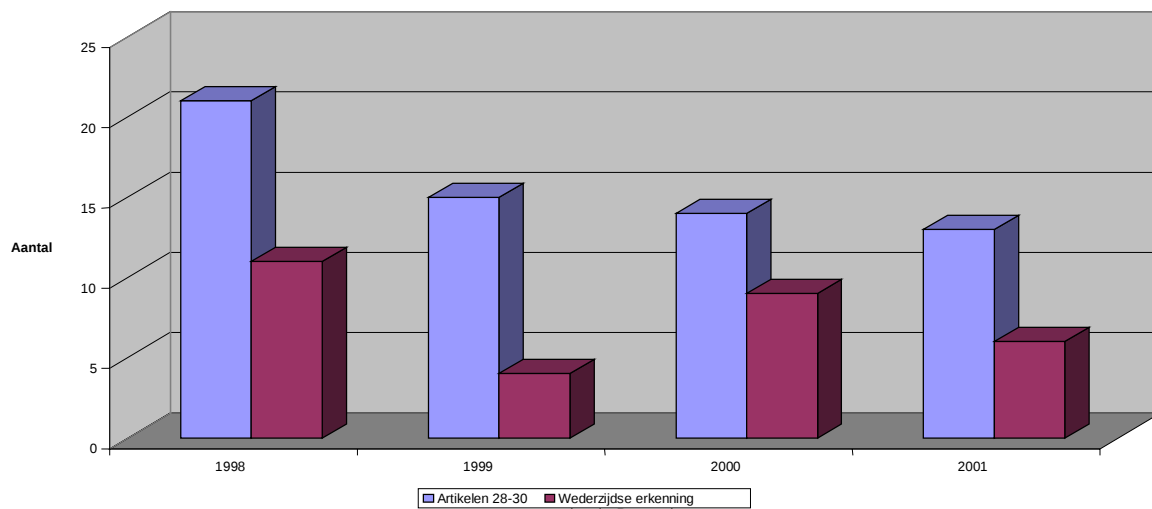
Nieuwe geregistreerde gevallen (artikelen 28 tot 30 EG-Verdrag)

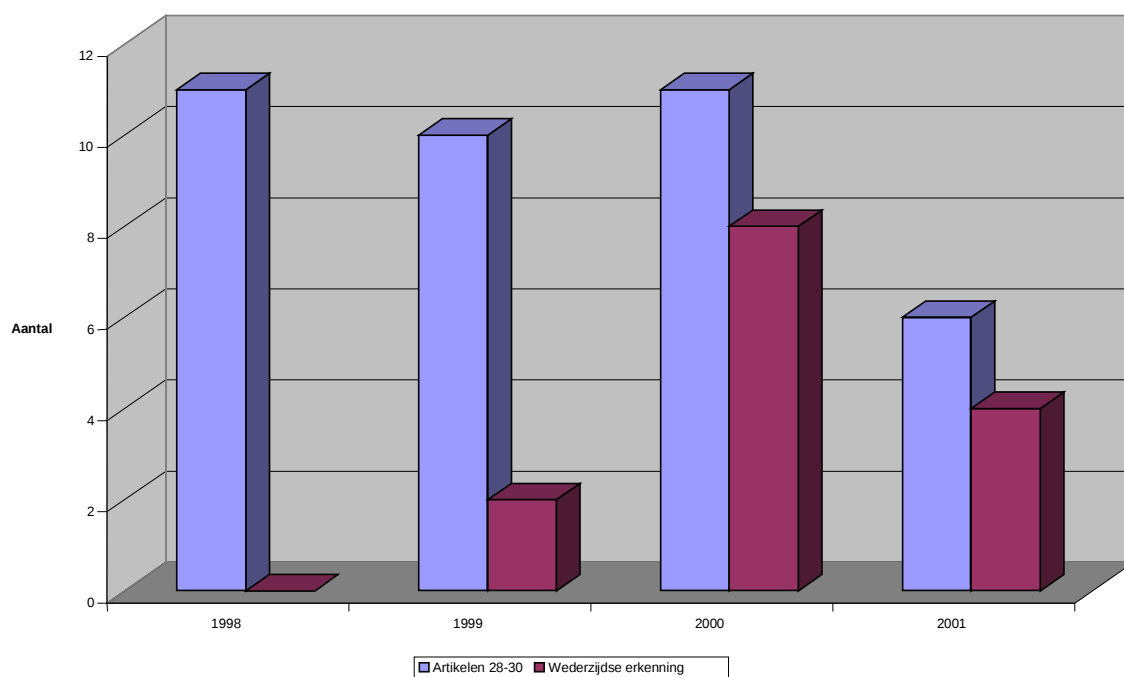
Ingebrekestelling (artikelen 28 tot 30 EG-Verdrag)

Met redenen omklede adviezen (artikelen 28 tot 30 EG-Verdrag)

Aanhangigmakingen (artikelen 28 tot 30 EG-Verdrag)

Seponeringen (artikelen 28 tot 30 EG-Verdrag)

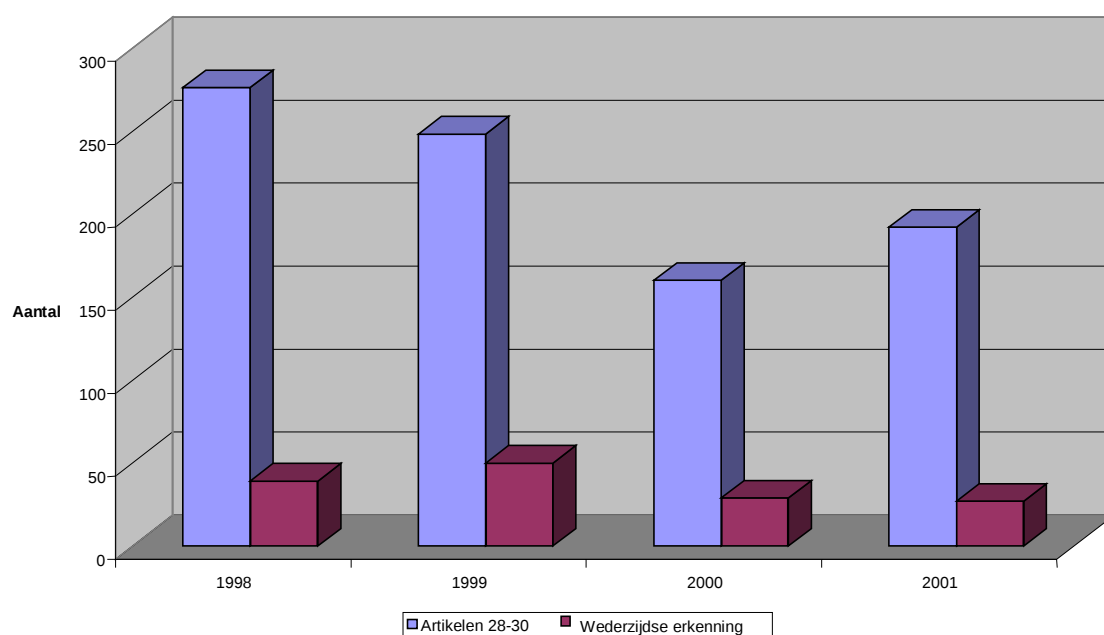

Fig. 7.2.3: Verdeling van de zaken per productensector (1998-2001)

Productensector	Aantal klachten	Percentage	Aantal inbreuken	Percentage
Levensmiddelen:				
Verrijkte producten	23	7,14 %	13	13,40 %
Voedingssupplementen	28	8,70 %	5	5,15 %
Overige	48	14,91 %	21	21,65 %
Totaal levensmiddelen	99	30,75 %	39	40,21 %
Medische apparatuur	3	0,93 %	1	1,03 %
Textiel	4	1,24 %	1	1,03 %
Brandstoffen	2	0,62 %	0	0,00 %
Voertuigen:				
Auto's	38	11,80 %	5	5,15 %
Motorfietsen/fietsen	14	4,35 %	1	1,03 %
Onderdelen	8	2,48 %	4	4,12 %
Overige	14	4,35 %	2	2,06 %
Totaal voertuigen	74	22,98 %	12	12,37 %
Brand- en inbraakbeveiligings-systemen	10	3,11 %	3	3,09 %
Vliegtuigen	4	1,24 %	2	2,06 %
Telecommunicatie	4	1,24 %	1	1,03 %
Bouw	28	8,70 %	7	7,22 %
Edele metalen	17	5,28 %	9	9,28 %
Bestrijdingsmiddel-en en andere chemische producten	13	4,04 %	4	4,12 %
Ladders	4	1,24 %	2	2,06 %
Machines	23	7,14 %	4	4,12 %
Metrologie	4	1,24 %	2	2,06 %
Diversen	33	10,25 %	10	10,31 %

Fig. 7.2.4: Toepassing van Richtlijn 98/34/EG (1999-2001)			
	1999	2000	2001
Totaal aantal kennisgevingen	591	751	530
Telecommunicatie	70	186	47
Levensmiddelen/landbouwproducten	125	127	108
Vervoer	90	131	69
Bouw	73	109	99
Mechanische constructies	61	42	25
Chemische producten	37	33	19
Farmaceutische producten	27	13	24
Producten voor huishoudelijk en recreatief gebruik	9	8	13
Energie, delfstoffen, hout	24	26	32
Milieu, verpakkingen	44	33	37
Gezondheid, medische apparatuur	3	5	6
Diverse producten	17	15	26
Diensten van de informatiemaatschappij	11	23	25

Toepassing van Richtlijn 98/34/EG: uitvoerig gemotiveerde meningen en opmerkingen (1999-2001)			
	1999	2000	2001
Uitvoerig gemotiveerde meningen	148	144	152
Door de Commissie uitgebracht	43	49	62
Door de lidstaten uitgebracht	105	95	90
Opmerkingen	408	444	299
Door de Commissie uitgebracht	155	242	147
Door de lidstaten uitgebracht	253	202	152

Fig. 7.2.5: Pakketvergaderingen in de lidstaten in 1998-2001			
Jaar	Aantal vergaderingen	Besproken gevallen	Gemiddeld aantal gevallen per vergadering
1998	19	240	12,63
1999	13	155	11,92
2000	11	164	14,91
2001	10	120	12
Totaal	53	679	12,81

7.3. Producten: resultaten van de enquêtes bij de nationale autoriteiten

Fig. 7.3.1: Beroep op de regels van de lidstaat van oorsprong

<i>Type product</i>	<i>Nationale autoriteiten bij wie een beroep op regels van een andere lidstaat is gedaan</i>	<i>Nationale autoriteiten die geconfronteerd zijn met het beroep op een clause van wederzijdse erkenning</i>	<i>Nationale autoriteiten die het bestaan van een procedure van voorafgaande toestemming bevestigen</i>
Autobussen en vrachtwagens	33 %	6 %	82 %
Alarmsystemen	32 %	26 %	22 %
Fietsen	50 %	0 %	18 %
Drank ⁸⁵	35 %	15 %	5 %
Tanks en containers	19 %	0 %	71 %
Ladders en steigers	6 %	12 %	12 %
Edele metalen	31 %	25 %	63 %
Bouwproducten	35 %	24 %	59 %
Artikelen voor kinderen	19 %	19 %	0 %
Conserven	21 %	53 %	11 %
Voedingssupplementen ⁸⁶	53 %	40 %	40 %

Fig. 7.3.2: Administratieve samenwerking

<i>Type product</i>	<i>Overheidsdiensten die deelnemen aan een vorm van administratieve samenwerking in de EU</i>	<i>Overheidsdiensten die deelnemen aan een vorm van administratieve samenwerking in de EU en hierover tevreden zijn</i>	<i>Overheidsdiensten die een versterking van de administratieve samenwerking in de EU wensen</i>	
			<i>ten opzichte van alle bevraagde diensten</i>	<i>ten opzichte van diensten die al aan een administratieve samenwerking deelnemen</i>
Autobussen en vrachtwagens	59 %	73 %	29 %	45 %
Alarmsystemen	33 %	57 %	17 %	57 %
Fietsen	30 %	100 %	10 %	33 %
Drank	55 %	64 %	29 %	9 %
Tanks en containers	19 %	80 %	29 %	40 %
Ladders en steigers	47 %	75 %	29 %	50 %
Edele metalen	81 %	57 %	44 %	43 %
Bouwproducten	65 %	42 %	29 %	50 %
Artikelen voor kinderen	57 %	75 %	33 %	50 %
Conserven	58 %	55 %	37 %	27 %
Voedingssupplementen	53 %	86 %	20 %	43 %

⁸⁵ Onder “drank” wordt verstaan niet-alcoholische drank en bier.

⁸⁶ Onder “voedingssupplementen” vallen de voedingssupplementen en de verrijkte producten.

**Fig. 7.3.3: Door de nationale diensten
gewenste harmonisatie**

<i>Type product</i>	<i>Overheidsdiensten die een harmonisatie wensen</i>
Autobussen en vrachtwagens	35 %
Alarmsystemen	39 %
Fietsen	0 %
Drank	18 %
Tanks en containers	43 %
Ladders en steigers	18 %
Edele metalen	50 %
Bouwproducten	18 %
Artikelen voor kinderen	24 %
Conserven	21 %
Voedingssupplementen	47 %

**Fig. 7.3.4: Overheidsdiensten die
geconfronteerd zijn met problemen i.v.m.
wederzijdse erkenning:**

<i>Type product</i>	<i>Overheidsdiensten die reeds geconfronteerd zijn met problemen i.v.m. wederzijdse erkenning</i>
Autobussen en vrachtwagens	59 %
Alarmsystemen	32 %
Fietsen	45 %
Drank	50 %
Tanks en containers	43 %
Ladders en steigers	29 %
Edele metalen	50 %
Bouwproducten	35 %
Artikelen voor kinderen	24 %
Conserven	53 %
Voedingssupplementen	87 %

Fig. 7.3.5: Aard van de moeilijkheden waarmee de nationale diensten reeds zijn geconfronteerd⁸⁷

Type product	Verskil in kwaliteit of gebruiksgemak	Veiligheid	Afmetingen	Verkoopbenaming	Terminologie	Symbolen	Tests
Autobussen en vrachtwagens	27 %	33 %	40 %	13 %	0 %	0 %	13 %
Alarmsystemen	29 %	12 %	6 %	12 %	18 %	18 %	24 %
Fietsen	20 %	30 %	0 %	10 %	10 %	0 %	10 %
Drank	30 %	25 %	5 %	20 %	5 %	0 %	10 %
Tanks en containers	14 %	33 %	10 %	0 %	0 %	5 %	19 %
Ladders en steigers	24 %	47 %	18 %	6 %	6 %	0 %	12 %
Edele metalen	31 %	6 %	0 %	25 %	6 %	6 %	6 %
Bouwproducten	41 %	41 %	18 %	12 %	18 %	6 %	24 %
Artikelen voor kinderen	14 %	57 %	10 %	19 %	5 %	14 %	14 %
Conserven	37 %	32 %	5 %	26 %	0 %	0 %	16 %
Voedingssupplementen	40 %	80 %	7 %	47 %	13 %	7 %	20 %

Type product	Testmethoden	Verpakking	Markering	Etikettering	Procedures voor conformiteitsbeoordeling	Productiemethoden en -procédés die direct van invloed zijn op het product
Autobussen en vrachtwagens	7 %	0 %	0 %	7 %	0 %	7 %
Alarmsystemen	18 %	6 %	18 %	24 %	29 %	0 %
Fietsen	10 %	10 %	10 %	10 %	10 %	0 %
Drank	5 %	0 %	15 %	35 %	10 %	10 %
Tanks en containers	14 %	0 %	10 %	0 %	10 %	5 %
Ladders en steigers	12 %	18 %	6 %	18 %	6 %	0 %
Edele metalen	13 %	0 %	38 %	31 %	13 %	13 %
Bouwproducten	29 %	6 %	24 %	12 %	24 %	18 %
Artikelen voor kinderen	19 %	19 %	14 %	14 %	24 %	10 %
Conserven	21 %	16 %	26 %	42 %	11 %	16 %
Voedingssupplementen	7 %	7 %	40 %	60 %	13 %	20 %

⁸⁷

Meer antwoorden mogelijk.

Fig. 7.3.6: Informatie die door de nationale autoriteiten bij de conformiteitscontrole van het product wordt gevraagd⁸⁸

<i>Type product</i>	<i>Diensten die informatie over het product vragen</i>	<i>Aard van de gevraagde informatie</i>			
		Reeds toegepaste verplichte technische voorschriften	Reeds verkregen certificaten of attesten	Toegepaste vrijwillige normen	Andere documenten
Autobussen en vrachtwagens	65 %	47 %	65 %	0 %	12 %
Alarmsystemen	56 %	44 %	44 %	33 %	33 %
Fietsen	40 %	20 %	30 %	20 %	20 %
Drank	40 %	35 %	20 %	10 %	20 %
Tanks en containers	62 %	33 %	67 %	24 %	14 %
Ladders en steigers	65 %	47 %	41 %	35 %	41 %
Edele metalen	56 %	38 %	31 %	13 %	19 %
Bouwproducten	76 %	59 %	71 %	47 %	35 %
Artikelen voor kinderen	57 %	48 %	52 %	52 %	38 %
Conserven	63 %	32 %	42 %	5 %	11 %
Voedingssupplementen	80 %	60 %	53 %	0 %	20 %

⁸⁸

Meer antwoorden mogelijk.

Fig. 7.3.7: Nationale autoriteiten die reeds de gelijkwaardigheid hebben afgewezen van het beschermingsniveau vastgesteld door⁸⁹:				
Type product		De voor dit product toegepaste verplichte technische voorschriften	De voor dit product reeds verkregen certificaten of attesten	De voor dit product toegepaste vrijwillige normen
Autobussen en vrachtwagens	Ja	35 %	6 %	0 %
	Geen antwoord	18 %	35 %	29 %
Alarmsystemen	Ja	22 %	33 %	28 %
	Geen antwoord	39 %	39 %	39 %
Fietsen	Ja	0 %	20 %	10 %
	Geen antwoord	50 %	50 %	60 %
Drank	Ja	10 %	0 %	0 %
	Geen antwoord	50 %	55 %	55 %
Tanks en containers	Ja	10 %	10 %	10 %
	Geen antwoord	38 %	38 %	38 %
Ladders en steigers	Ja	12 %	18 %	12 %
	Geen antwoord	29 %	29 %	29 %
Edele metalen	Ja	19 %	6 %	0 %
	Geen antwoord	56 %	56 %	56 %
Bouwproducten	Ja	24 %	18 %	0 %
	Geen antwoord	29 %	35 %	41 %
Artikelen voor kinderen	Ja	10 %	19 %	14 %
	Geen antwoord	38 %	33 %	33 %
Conserven	Ja	0 %	5 %	0 %
	Geen antwoord	37 %	32 %	37 %
Voedings-supplementen	Ja	13 %	7 %	7 %
	Geen antwoord	53 %	53 %	73 %

Fig. 7.3.8: Aantal nationale autoriteiten die aan deze enquêtes hebben deelgenomen			
Autobussen en vrachtwagens	17	Edele metalen	15
Alarmsystemen	16	Bouwproducten	13
Fietsen	11	Artikelen voor kinderen	21
Drank	19	Conserven	19
Tanks en containers	19	Voedingssupplementen	15
Ladders en steigers	16	Totaal	181

⁸⁹

Meer antwoorden mogelijk.

7.4. Producten: resultaten van de enquêtes bij de economische subjecten

Fig. 7.4.1: Economische subjecten die het moeilijk hadden om producten in een andere lidstaat op de markt te brengen

Autobussen	34 %
Vrachtwagens	34 %
Busjes	53 %
Aanhangwagens	39 %
Fietsen	33 %
Artikelen voor kinderen	18 %
Brandarmsystemen	28 %
Inbraakarmsystemen	43 %
Werken van edelmetaal	27 %
Tanks	41 %
Ladders en steigers	29 %
Levensmiddelen in conserven	33 %
Niet-alcoholische dranken en bier	41 %
Verrijkte producten	89 %
Bouwproducten	54 %
Containers	18 %

Fig. 7.4.2: Contacten met de overheid van de lidstaat van bestemming

Het economisch subject heeft contact gehad met de nationale autoriteiten van de lidstaat van bestemming

Sector	(A)	(B)
Autobussen	25 %	72 %
Vrachtwagens	11 %	34 %
Busjes	25 %	48 %
Aanhangwagens	16 %	41 %
Fietsen	8 %	24 %
Artikelen voor kinderen	5 %	27 %
Brandarmsystemen	12 %	43 %
Inbraakarmsystemen	11 %	25 %
Werken van edelmetaal	5 %	18 %
Tanks	18 %	44 %
Containers	5 %	27 %

(A) Ten opzichte van het aantal pogingen om producten op de markt te brengen

(B) Ten opzichte van het aantal moeilijkheden

Fig. 7.4.3: Verzoek van de lidstaat van bestemming						
Sector	Deze autoriteiten hebben gevraagd aan welke technische specificaties het product voldoet		Het economisch subject heeft geen beroep gedaan op de conformiteit aan de voorschriften die van toepassing zijn in de lidstaat waar het product op de markt wordt gebracht of de lidstaat van vervaardiging		Het economisch subject heeft moeten wijzen op de gelijkwaardigheid van het door het product gegarandeerde beschermingsniveau t.o.v. de nationale voorschriften	
	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)
Autobussen	13 %	37 %	5 %	15 %	9 %	26 %
Vrachtwagens	10 %	30 %	5 %	14 %	5 %	14 %
Busjes	16 %	30 %	4 %	7 %	16 %	30 %
Aanhangwagens	13 %	33 %	2 %	5 %	10 %	27 %
Fietsen	5 %	16 %	2 %	6 %	4 %	11 %
Artikelen voor kinderen	4 %	20 %	1 %	8 %	3 %	14 %
Brandalarmsystemen	8 %	28 %	1 %	4 %	11 %	38 %
Inbraakalarmsystemen	4 %	9 %	1 %	2 %	9 %	22 %
Werken van edelmetaal	2 %	8 %	2 %	8 %	1 %	1 %
Tanks	14 %	35 %	7 %	18 %	10 %	25 %
Containers	5 %	27 %	0 %	0 %	2 %	13 %

(A) Ten opzichte van het aantal pogingen om producten op de markt te brengen

(B) Ten opzichte van het aantal moeilijkheden

Fig. 7.4.4: Het economisch subject heeft een beroep gedaan op de clause van wederzijdse erkenning		
Sector	(A)	(B)
Autobussen	7 %	20 %
Vrachtwagens	4 %	11 %
Busjes	12 %	22 %
Aanhangwagens	12 %	31 %
Fietsen	3 %	10 %
Artikelen voor kinderen	3 %	16 %
Brandalarmsystemen	11 %	38 %
Inbraakalarmsystemen	0 %	0 %
Werken van edelmetaal	1 %	5 %
Tanks	1 %	2 %
Containers	4 %	20 %

(A) Ten opzichte van het aantal pogingen om producten op de markt te brengen

(B) Ten opzichte van het aantal moeilijkheden

Fig. 7.4.5: Redenen waarom geen beroep op de clause is gedaan

<i>Sector</i>	Clause niet bekend		Het economisch subject is van oordeel dat er geen clause in deze sector is		Heeft geen gebruik van de clause willen maken		Andere redenen	
	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)
Autobussen	3 %	9 %	3 %	9 %	0 %	0 %	1 %	4 %
Vrachtwagens	0 %	0 %	1 %	2 %	4 %	12 %	1 %	2 %
Busjes	6 %	11 %	4 %	7 %	0 %	0 %	4 %	7 %
Aanhangwagens	2 %	6 %	2 %	5 %	3 %	7 %	1 %	1 %
Fietsen	2 %	6 %	1 %	3 %	0 %	0 %	2 %	6 %
Artikelen voor kinderen	1 %	4 %	0 %	0 %	1 %	1 %	1 %	6 %
Brandalarmssystemen	2 %	6 %	0 %	0 %	0 %	0 %	1 %	2 %
Inbraakalarmssystemen	10 %	23 %	0 %	0 %	0 %	0 %	1 %	2 %
Werken van edelmetaal	1 %	5 %	1 %	4 %	1 %	1 %	1 %	2 %
Tanks	6 %	14 %	3 %	7 %	2 %	4 %	5 %	11 %
Containers	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %

(A) Ten opzichte van het aantal pogingen om producten op de markt te brengen

(B) Ten opzichte van het aantal moeilijkheden

Fig. 7.4.6: Constatering door de autoriteiten dat het door het product gegarandeerde beschermingsniveau niet gelijkwaardig is

<i>Sector</i>	(A)	(B)
Autobussen	9 %	26 %
Vrachtwagens	6 %	19 %
Busjes	22 %	41 %
Aanhangwagens	4 %	9 %
Fietsen	1 %	3 %
Artikelen voor kinderen	2 %	12 %
Brandalarmssystemen	6 %	21 %
Inbraakalarmssystemen	0 %	0 %
Werken van edelmetaal	1 %	5 %
Tanks	5 %	12 %
Containers	1 %	1 %

(A) Ten opzichte van het aantal pogingen om producten op de markt te brengen

(B) Ten opzichte van het aantal moeilijkheden

Fig. 7.4.7: Aan de lidstaat van bestemming overhandigde documenten⁹⁰

Het economisch subject heeft aan de autoriteiten van de lidstaat van bestemming informatie of documenten over het product moeten verstrekken

Sector	Totaal		Type informatie							
			Reeds verkregen certificaten of attesten		Vrijwillige normen		Verplichte technische voorschriften		Een ander type informatie	
	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)
Autobussen	22 %	63 %	16 %	46 %	3 %	9 %	13 %	37 %	4 %	11 %
Vrachtwagens	30 %	87 %	25 %	76 %	10 %	28 %	22 %	66 %	2 %	7 %
Busjes	39 %	74 %	25 %	48 %	4 %	7 %	14 %	26 %	6 %	11 %
Aanhangwagens	26 %	67 %	18 %	47 %	0 %	0 %	4 %	11 %	13 %	33 %
Fietsen	11 %	35 %	8 %	24 %	2 %	6 %	5 %	14 %	3 %	8 %
Artikelen voor kinderen	9 %	51 %	6 %	32 %	1 %	8 %	7 %	37 %	1 %	4 %
Brandalarm-systemen	19 %	66 %	17 %	60 %	8 %	28 %	7 %	23 %	3 %	11 %
Inbraakalarm-systemen	25 %	57 %	11 %	26 %	5 %	11 %	7 %	17 %	2 %	5 %
Werken van edelmetaal	4 %	15 %	3 %	12 %	2 %	8 %	2 %	7 %	1 %	4 %
Tanks	30 %	72 %	18 %	45 %	11 %	27 %	27 %	66 %	12 %	29 %
Containers	17 %	93 %	16 %	90 %	2 %	10 %	4 %	20 %	0 %	0 %

(A) Ten opzichte van het aantal pogingen om producten op de markt te brengen

(B) Ten opzichte van het aantal moeilijkheden

⁹⁰

Meer antwoorden mogelijk.

Fig. 7.4.8: Afwijzing door de nationale autoriteiten van de gelijkwaardigheid van het beschermingsniveau vastgesteld door⁹¹:

Sector	<i>Reeds verkregen certificaten of attestaten</i>		<i>Vrijwillige normen</i>		<i>Verplichte technische voorschriften</i>		<i>Een ander type informatie</i>	
	<i>(A)</i>	<i>(B)</i>	<i>(A)</i>	<i>(B)</i>	<i>(A)</i>	<i>(B)</i>	<i>(A)</i>	<i>(B)</i>
Autobussen	3 %	9 %	1 %	4 %	3 %	9 %	0 %	0 %
Vrachtwagens	6 %	19 %	1 %	3 %	8 %	24 %	1 %	2 %
Busjes	4 %	7 %	0 %	0 %	8 %	15 %	2 %	4 %
Aanhangwagens	5 %	13 %	1 %	3 %	1 %	1 %	1 %	2 %
Fietsen	3 %	8 %	1 %	3 %	1 %	3 %	0 %	0 %
Artikelen voor kinderen	1 %	8 %	1 %	4 %	1 %	6 %	0 %	0 %
Brandalarm-systemen	9 %	32 %	0 %	0 %	1 %	4 %	0 %	0 %
Inbraakalarm-systemen	1 %	2 %	0 %	0 %	1 %	2 %	1 %	2 %
Werken van edelmetaal	1 %	3 %	1 %	1 %	0 %	0 %	1 %	2 %
Tanks	6 %	14 %	0 %	0 %	7 %	17 %	1 %	2 %
Containers	2 %	13 %	0 %	0 %	1 %	6 %	0 %	0 %

(A) Ten opzichte van het aantal pogingen om producten op de markt te brengen

(B) Ten opzichte van het aantal moeilijkheden

⁹¹

Meer antwoorden mogelijk.

Fig. 7.4.9: Wijzigingen aangebracht in het product (A)						
Sector	Het economisch subject heeft het product uiteindelijk zonder wijzigingen op de markt kunnen brengen of handhaven	Het economisch subject heeft het product gewijzigd	Wijzigingen die hoofdzakelijk op initiatief van het bedrijf zijn aangebracht	Wijzigingen die hoofdzakelijk op verzoek van de importeur of de koper zijn aangebracht	Wijzigingen die hoofdzakelijk op verzoek van de autoriteiten van de lidstaat van bestemming zijn aangebracht	Reacties of maatregelen van de lidstaat die indirect of direct tot wijzigingen van het product hebben geleid
Autobussen	30 %	43 %	17 %	2 %	28 %	39 %
Vrachtwagens	10 %	70 %	26 %	12 %	42 %	46 %
Busjes	14 %	35 %	18 %	0 %	20 %	20 %
Aanhangwagens	38 %	36 %	9 %	14 %	12 %	18 %
Fietsen	44 %	48 %	16 %	21 %	10 %	27 %
Artikelen voor kinderen	10 %	61 %	10 %	39 %	27 %	31 %
Brandalarm-systemen	53 %	36 %	4 %	9 %	26 %	26 %
Inbraakalarm-systemen	38 %	54 %	6 %	29 %	5 %	6 %
Werken van edelmetaal	27 %	52 %	13 %	15 %	23 %	26 %
Tanks	21 %	60 %	31 %	19 %	11 %	17 %
Containers	77 %	17 %	10 %	7 %	0 %	0 %

(A) Op basis van het aantal moeilijkheden - Meer antwoorden mogelijk

Fig. 7.4.10: Aanpassing van de producten aan lokaal consumptiegedrag

Sector	<i>Economische subjecten die hun producten hebben aangepast en dit in ieder geval zouden hebben gedaan om rekening te houden met lokaal consumptiegedrag</i>	<i>Overige economische subjecten</i>
Autobussen	45 %	55 %
Vrachtwagens	56 %	44 %
Busjes	38 %	62 %
Aanhangwagens	31 %	69 %
Fietsen	68 %	32 %
Artikelen voor kinderen	62 %	38 %
Brandalarmssystemen	33 %	67 %
Inbraakalarm-systemen	33 %	67 %
Werken van edelmetaal	58 %	42 %
Tanks	54 %	46 %
Containers	100 %	0 %

Fig. 7.4.11: Vertraging bij het op de markt brengen

Sector	Vertraging bij het op de markt brengen		Vertraging die direct of indirect het gevolg is van reacties of maatregelen van de betrokken lidstaat	
	(A)	(B)	(A)	(B)
Autobussen	9 %	26 %	7 %	21 %
Vrachtwagens	15 %	44 %	8 %	23 %
Busjes	6 %	11 %	2 %	4 %
Aanhangwagens	16 %	41 %	5 %	12 %
Fietsen	6 %	19 %	3 %	8 %
Artikelen voor kinderen	8 %	45 %	3 %	16 %
Brandalarmssystemen	13 %	45 %	7 %	23 %
Inbraakalarm-systemen	25 %	57 %	5 %	12 %
Werken van edelmetaal	10 %	37 %	8 %	29 %
Tanks	6 %	14 %	5 %	11 %
Containers	2 %	10 %	0 %	0 %

(A) Ten opzichte van het aantal pogingen om producten op de markt te brengen

(B) Ten opzichte van het aantal moeilijkheden

Fig. 7.4.12: Afzien van het op de markt brengen

Sector	Het economisch subject heeft er vrijwillig van afgezien zijn product op de markt te brengen		Het economisch subject heeft ervan afgezien zijn product op de markt te brengen ten gevolge van reacties of maatregelen van de lidstaat die bestonden in:					
			Vergunning voor het op de markt brengen geweigerd		Product is van de markt verwijderd		Algeheel verbod van het product	
	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)
Autobussen	7 %	22 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Vrachtwagens	4 %	11 %	1 %	4 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Busjes	6 %	11 %	6 %	11 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Aanhangwagens	1 %	1 %	2 %	5 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Fietsen	3 %	8 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Artikelen voor kinderen	2 %	12 %	1 %	2 %	1 %	2 %	0 %	0 %
Brandalarmsystemen	7 %	23 %	2 %	6 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Inbraakalarmsystemen	3 %	8 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Werken van edelmetaal	2 %	9 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Tanks	4 %	10 %	1 %	2 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Containers	1 %	7 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %

Fig. 7.4.13: Vertraging in het op de markt brengen veroorzaakt door de vergunningsprocedure										
De lidstaat van bestemming heeft een vergunningsprocedure ingesteld voor het op de markt brengen van het product										
Sector	<i>van minder dan 45 dagen</i>		<i>van 45 tot 90 dagen</i>		<i>van 90 dagen tot 6 maanden</i>		<i>van meer dan 6 maanden</i>		Totaal	
	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)
Autobussen	4 %	11 %	0 %	0 %	1 %	4 %	3 %	9 %	8 %	24 %
Vrachtwagens	4 %	12 %	8 %	23 %	2 %	5 %	1 %	2 %	16 %	47 %
Busjes	14 %	26 %	8 %	15 %	2 %	4 %	0 %	0 %	22 %	41 %
Aanhangwagens	6 %	15 %	8 %	21 %	1 %	1 %	1 %	3 %	20 %	51 %
Fietsen	4 %	11 %	1 %	3 %	0 %	0 %	0 %	0 %	5 %	14 %
Artikelen voor kinderen	1 %	2 %	1 %	6 %	1 %	2 %	1 %	4 %	3 %	14 %
Brandalarm-systemen	2 %	6 %	3 %	11 %	0 %	0 %	1 %	4 %	11 %	40 %
Inbraakalarm-systemen	10 %	23 %	3 %	8 %	0 %	0 %	9 %	20 %	22 %	51 %
Werken van edelmetaal	3 %	12 %	1 %	1 %	0 %	0 %	1 %	1 %	4 %	14 %
Tanks	7 %	18 %	2 %	4 %	1 %	3 %	1 %	2 %	13 %	31 %
Containers	1 %	7 %	0 %	0 %	1 %	7 %	0 %	0 %	2 %	13 %

(A) Ten opzichte van het aantal pogingen om producten op de markt te brengen

(B) Ten opzichte van het aantal moeilijkheden

Fig. 7.4.14: Bekendheid van het beginsel bij de economische subjecten					
Sector	Percentages		Aantal economische subjecten		
	Bekend	Niet bekend	Bekend	Niet bekend	Totaal
Autobussen	46 %	54 %	11	13	24
Vrachtwagens	70 %	30 %	40	17	57
Busjes	79 %	21 %	30	8	38
Aanhangwagens	56 %	44 %	32	25	57
Fietsen	59 %	41 %	20	14	34
Artikelen voor kinderen	45 %	55 %	21	26	47
Brandarmsystemen	54 %	46 %	21	18	39
Inbraakarmsystemen	45 %	55 %	14	17	31
Werken van edelmetaal	56 %	44 %	51	40	91
Tanks	52 %	48 %	28	26	54
Containers	61 %	39 %	22	14	36
Totaal	57 %	43 %	290	218	508

Tabel 7.5: Stand van de acties voorgesteld in de mededeling “De wederzijdse erkenning in het kader van de follow-up van het actieprogramma voor de interne markt” (COM(1999) 299 definitief van 16 juni 1999)

<i>Actie</i>	<i>Uitgevoerd</i>	<i>Aan de gang</i>	<i>Toekomstige actie</i>	<i>Opmerkingen</i>
1. Tweejaarlijks verslag		v		
2. Toezien op de juiste toepassing van de communautaire wetgeving door de lidstaten op het gebied van wederzijdse erkenning		v		Punten 2.3 en 6.1.1 van dit verslag
3. De mogelijkheden die geboden worden door Richtlijn 98/34/EG als middel ter bevordering van de wederzijdse erkenning volledig benutten		v		Punten 2.2.1 en 6.1.1 van dit verslag
4. Gidsen voor de toepassing van de wederzijdse erkenning in bepaalde sectoren opstellen			v	Punt 6.1.1 van dit verslag
5. Een brochure over de toepassing van Beschikking 3052/95 opstellen	v			Punt 2.1.2 van dit verslag
6. Een economische analyse over de toepassing van dit mechanisme in verschillende sectoren uitvoeren	v			Punt 1.1 van dit verslag
7. Ronde tafels per sector en specifieke seminars organiseren	v			Punten 2.1.1 en 6.1.1 van dit verslag
8. Een bijdrage van de Gemeenschap aan concrete projecten die de bekendheid met het beginsel van wederzijdse erkenning bij een bepaald publiek moeten verbeteren			v	
9. Een model voor een verzoekschrift opstellen ten behoeve van de Europese en nationale vakverenigingen zodat de leden hiervan dit kunnen gebruiken in hun relaties met de autoriteiten die met de toepassing van de wederzijdse erkenning zijn belast			v	Punt 6.1.1 van dit verslag
10. De dialoog met de burgers en het bedrijfsleven vergemakkelijken		v		Punten 2.2.3 en 6.1.1 van dit verslag
11. Specifieke initiatieven per sector die bijdragen aan een betere toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op het gebied van dienstverlening			v	Punt 6.3 van dit verslag
12. Een mededeling opstellen over de elektronische handel en de financiële diensten	v			Punt 3.5 van dit verslag